

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
12 лютого 2014 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Володимир Рибак: «Конституція не повинна ухвалюватися поспіхом» *"Голос України"*3

Одне з головних питань, яке обговорюють нині в суспільстві, — це зміни до Конституції України. На цьому під час учорашнього брифінгу парламентським ЗМІ наголосив Голова Верховної Ради В.Рибак. За його словами, пропозиція деяких депутатів зібратися вранці, а увечері ухвалити зміни до Конституції є неприйнятною.

"Батьківщина" держит УДАР *Ольга Куришко, Валерий Калныш, "КоммерсантЪ" (Украина)*4

Вчера в оппозиции возник конфликт вокруг подготовки общего законопроекта об изменении Конституции. Во фракции "Батьківщина" назвали неприемлемыми поправки коллег из УДАРа, касающиеся расширения полномочий президента. В свою очередь соратники Виталия Кличко не планируют отступать от своих предложений. Отсутствие общей позиции привело к тому, что Председатель Верховной Рады В.Рыбак отменил заседание рабочей группы по подготовке совместного законопроекта.

У четвер парламент може обрати нового прем'єра *Алла Дубровик, «День»*6

У четвер парламент може обрати нового прем'єра. З достовірних джерел «Дню» відомо, що учора депутати з фракції Партії регіонів отримали відповідне тематичне СМС. У тексті повідомлення йшлося про те, що депутати повинні в обов'язковому порядку бути присутніми на позачерговому засіданні парламенту цього четверга. Найреалістичнішими з усіх версій політологів сьогодні виглядають п'ять кандидатів на посаду голови українського уряду.

Фракція УДАР пропонує наділити Вищий совет юстиції небывалыми полномочиями *Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)*7

Вчера в распоряжении "Ъ" оказалась сравнительная таблица изменений к разделам VII "Прокуратура" и VIII "Правосудие" Конституции, подготовленных парламентской фракцией УДАР. Документ усиливает роль Верховного Суда и не ограничивает его юрисдикцию другими судами.

А обабіч — геї з косами стоять... *Юрій Патиківський, "Україна молода"*8

Нардеп від славної Партії регіонів О.Царьов — на радість свого електорату — мужчина видний, активний і ризиковий. Щоранок — то «нюс» для преси, щовечір — то новина для телеканалу! І кожен гострий виступ, — мов динаміт, кинутий вправною рукою у тім'ячко сонного суспільства.

Порошенко хочет сесть в кресло спикера, — СМИ *«The Kiev Times»*8

В парламенте вокруг изменения в Конституции Украины разгораются нешуточные страсти. Ведутся разговоры о создании новой коалиции, и вот появилась информация, что в Верховной Раде одним из залогов создания нового большинства, может быть избрание нового спикера парламента.

"За столом переговорів має бути присутній Майдан" Журнал "Країна"	9
"Є якісь розмови на Заході про санкції, але ані в Києві, ані в ЄС, ані в США, ані в Москві немає розуміння, як можна вийти з кризи. Всі схопилися за простий варіант – перенести центр ухвалення рішень в парламент. Я працював там в апараті на керівних посадах, знаю кухню зсередини".	
ІНТЕРНЕТ-ЗМІ	
Игры доброй воли Левый Берег.ua	12
Пока В.Янукович пытается найти простой ответ на сложные вопросы в Сочи, в Киеве в это время отчаянно селятся вернуть субъектность парламенту, не допустив скатывания страны в пропасть, возврата из которой уже нет. Для страны – так точно. Получается пока – у тех и у других – не очень.	
Призывы лидеров к забастовкам игнорируют даже бизнесмены из оппозиции Inpress.ua.....	16
В минувшее воскресенье на десятом «народном вече» на Майдане Незалежности в Киеве лидера партии УДАР В.Кличко призвал граждан 13 февраля присоединиться к Всеукраинской забастовке. Однако предприятия, контролируемые оппозиционерами, игнорируют призывы своих партийных боссов к проведению забастовок. Когда дело касается денег, бизнес становится аполитичным. Тем временем социологи предупреждают, что переход митингующих к силовым действиям может спровоцировать гражданский конфликт.	
Регионал Хомутынник стал самым продуктивным нардепом Обозреватель.....	19
Об этом свидетельствуют результаты исследования. 8 законопроектов, разработанных Хомутынником, вступили в силу в период 3-й сессии Рады 7-го созыва. Второе место по продуктивности заняли депутаты А.Кожемякин и Е.Геллер - по 7 вступивших в силу законов, третье место делят депутаты Н.Томенко и А.Палатный - по 6 законов.	
Тігушки виштовхали народних депутатів у спину Gazeta.ua	20
Біля обласної прокуратури в Донецьку хлопці в спортивних костюмах тримають однакові плакати, виготовлені типографським способом. На них портрети 11 активістів місцевого майдану з прізвищами та написом: "Они хотят уничтожить Донбасс".	
БЛОГИ	
Андрій Пишний: «Головний етап боротьби попереду!» pravda.com.ua.....	21
Резолюція Європарламенту попала в яблучко. І не в одне – одразу в обидва. Зверніть увагу на останню офіційну заяву ПР. Судячи з усього, текст, який видала на гора партійна прес-служба регіоналів – це колективна творчість, яку Янукович занотував зі слів свого "старшого" в Сочі.	
Геннадій Ткачук: «Вчимося страйкувати» lb.ua.....	22
Страйк має продемонструвати владі, що український народ, який знаходиться не на Майдані, а за кермом, за станком, в офісі, в закладах громадського харчування – також вимагає порядку в державі.	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Робота над Конституцією гальмується УТ-1, Підсумки дня.....	23
Не мітингувати, а працювати над змінами до Конституції закликав народних депутатів від опозиції Голова Верховної Ради 5 канал, Час новин	23
Проект змін Основного закону вже можна розглядати ТРК Україна, События ..	24
Може знадобитися референдум - так вважає Голова Верховної Ради ICTV, Факти	24

Володимир Рибак прокоментував перше зібрання парламентської робочої групи, що розглядає можливі конституційні зміни в Україні "Студія "1+1", ТСН	24
Из-за раздоров в оппозиции парламент не работает, - Рыбак <i>Интер, Подробности</i>	25
Зміни до Конституції необхідно вносити відповідно до чинного законодавства <i>БТБ, Новини</i>	25
Конституцію не змінюватимуть, принаймні цього тижня <i>Business, Новини</i>	25
Цей тиждень у Верховній Раді не пленарний <i>ТРК Ера, Новини</i>	26
Голова Верховної Ради Володимир Рибак: «Пропозиції змін до Основного закону потребують узгодження» <i>UBR, Новини</i>	26
Валентин Наливайченко: «СБУ залякує народ і не дбає про безпеку» <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	27

Друковані видання

Володимир Рибак: «Конституція не повинна ухвалюватися поспіхом» "Голос України"

Одне з головних питань, яке обговорюють нині в суспільстві, — це зміни до Конституції України. На цьому під час учорашнього брифінгу парламентським ЗМІ наголосив Голова Верховної Ради Володимир Рибак.

За його словами, пропозиція деяких депутатів зібратися вранці, а увечері ухвалити зміни до Конституції є неприйнятною. «Такого прикладу немає в жодній державі», — наголосив він. Тому коли питання змін до Основного Закону було порушено у Верховній Раді, глава парламенту запропонував утворити Тимчасову спеціальну комісію, яка мала розглянути всі пропозиції.

Володимир Рибак нагадав, що ініціатором таких змін є фракція «Батьківщина». Водночас він наголосив, що свого часу лідери опозиції критикували Конституцію в редакції 2004 року. Так само зауваження до неї висловлювали й міжнародні інституції, зокрема, Венеціанська комісія. Крім того, Основний Закон у редакції 2004 року породив протистояння між Президентом та Прем'єр-міністром.

ТСК, за словами Голови Верховної Ради, мала опрацювати не лише пропозиції депутатів, а й Конституційної асамблеї. «Пропозицій щодо зміни Основного Закону є дуже багато. Крім того, є певні напрацювання в Конституційній асамблеї, створеної за указом Президента. Треба взяти всі ці пропозиції, узгодити їх та винести на розгляд Верховної Ради. Водночас деякі питання мають вирішуватися на референдумі», — сказав він.

Глава парламенту зауважив також, що в багатьох державах Основний Закон не переглядається і сто, і двісті років. «У нас же кажуть, давайте вранці зберемося, ввечері проголосуємо. Але наступного ж тижня таке голосування можуть оскаржити. Так не може прийматися Конституція. Вона має ухвалюватися відповідно до законів та Конституції України», — зауважив він.

Керівник парламенту зазначив, що погоджувальна рада не підтримала пропозицію щодо створення ТСК. Відтак Голова Верховної Ради підписав розпорядження щодо створення робочої групи, до якої увійшли представники всіх фракцій. Він нагадав, що перше засідання

робочої групи відбулося у п'ятницю: «Добре, що не побилися, бо багато було зауважень. Сьогодні є певні напрацювання. Комуś треба їх узгодити». З огляду на це Володимир Рибак звернувся до голови профільного комітету Валерія Писаренка з тим, щоб комітет вивчив ці напрацювання. Він зауважив, що законопроекту про внесення змін до Конституції у парламенті нині немає.

Володимир Рибак ще раз наголосив: «Конституція не повинна ухвалюватися поспіхом. Ці напрацювання зобов'язані розглянути комітети, які мають до цього відношення. Потім стосовно документа визначиться сесійна зала. Після ухвалення 226 голосами документ буде направлено до Конституційного Суду та Венеціанської комісії. Але поки що немає нічого».

З огляду на це глава парламенту наголосив, що є багато інших питань, які потрібно розглянути. За його словами, нині в парламенті перебуває 2 100 законопроектів, 700 з них розглянуті профільними комітетами. «То нехай робоча група працює над змінами до Конституції, а ми розглядатимемо соціальні питання», — сказав Володимир Рибак. Він обурений тим, що замість того, аби займатися своєю безпосередньою роботою, парламент нині перетворюють на мітинг, а потім займаються своїми проблемами.

Голова Верховної Ради торкнувся також так званого закону про амністію. За його словами, опозиція та радикальні угруповання, які присутні на Майдані, стверджують, що цей закон не працює. «Закон про «амністію» владою виконується у повному об'ємі», — наголосив він. Володимир Рибак зазначив також, що з цього приводу звернувся до Генерального прокурора і той повідомив, що виконання закону відбувається послідовно і людей відпускають додому.

«Опозиція також зазначає, що під вартою залишилося близько 50 осіб, понад 200 вже звільнено, — сказав Володимир Рибак. — Але ця проблема вирішується в односторонньому порядку. Закон діє до 22 лютого, і треба все зробити, щоб кожен, хто перебуває за ґратами, був випущений. Щоб кримінальне переслідування було завершено. Та для цього й другій стороні потрібно виконувати свої зобов'язання — залишити приміщення КМДА, розблокувати вулицю Грушевського. Є також низка питань щодо обласних адміністрацій».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=316407>

"Батьківщина" держит УДАР

Ольга Куришко, Валерій Калныш, "КоммерсантЪ" (Україна)

О том, что заседание рабочей группы по подготовке изменений Конституции переносится на неопределенный срок, вчера утром сообщили в пресс-службе Верховной рады. "Заседание не состоится из-за расхождения позиций фракций "Батьківщина" и УДАР относительно внесения изменений в основной закон. Таким образом, у рабочей группы нет предмета рассмотрения", — подчеркнули в пресс-службе.

К подготовке совместного законопроекта об изменении Конституции (в части перехода к парламентско-президентской форме правления) представители депутатских фракций приступили в прошлый четверг по требованию оппозиции. Согласно плану работы над документом, в среду законопроект должен был поступить в парламентский комитет по вопросам государственного строительства и местного самоуправления, а его принятие в первом чтении было запланировано на эту неделю.

В воскресенье стало известно, что в оппозиции нет единого мнения по ключевым нормам законопроекта. Во фракции "Батьківщина" предлагают существенно расширить полномочия Верховной рады, тогда как в УДАРе настаивают на усилении роли правительства.

Наиболее существенные разногласия в оппозиции возникли из-за V раздела Конституции "Президент Украины". "У партнеров "Батьківщини" из фракции УДАР есть перечень замечаний относительно полномочий президента, они настаивают на их расширении, с чем мы категорически не можем согласиться, учитывая позицию Майдана и отрицательный опыт современной Украины", — сказано в заявлении пресс-службы партии "Батьківщина".

Соратники экс-премьера Юлии Тимошенко отмечают, что их вариант законопроекта существенно ограничивает полномочия президента, "чтобы обезопасить страну от диктатуры".

Во фракции УДАР не планируют отступать от своих позиций. "Мы предлагаем сохранить президенту полномочия участвовать в формировании разных органов — Конституционного Суда, совета Национального банка. УДАР считает возможным оставить президенту право приостанавливать действие актов правительства", — заявил народный депутат Ростислав Павленко (УДАР). Он подчеркнул, что в этом случае глава государства выступает "как орган контроля" и является "ограничителем возможных злоупотреблений правительства".

Представители парламентского меньшинства пообещали на этой неделе устранить разногласия по законопроекту и прийти к консенсусу. "Рада и ее руководство работают только в политических интересах Партии регионов! Заявление о расхождении позиций и невозможности для "Батькивщины" и УДАРа договориться — спекулятивное и не соответствует действительности", — заявил народный депутат Валерий Карпунцов (УДАР). Он подчеркнул, что в оппозиции есть мнение о необходимости вернуть Конституцию 2004 года и только после этого "вести споры" об усилении законодательной или исполнительной ветви власти.

В Администрации Президента считают, что в оппозиции отказались от идеи возвращения к Конституции 2004 года. "В письменных предложениях, представленных нам нашими коллегами из оппозиции, содержится не возвращение к Конституции 2004 года, а десятки новых изменений к действующему основному закону", — заявил агентству "Укринформ" первый заместитель главы АП Андрей Портнов. Он отметил, что большинство изменений касается создания новых органов государственной власти и перераспределения полномочий между уже существующими институтами.

В Партии регионов заявили, что в случае, если оппозиция не достигнет согласия, большинство вынесет на голосование вариант изменений основного закона, разработанный Конституционной ассамблеей под руководством Леонида Кравчука. Этот документ не меняет форму правления, однако предоставляет президенту монополию на назначение судей, а Верховной раде — контроль над формированием Кабинета министров.

Однако ситуация с возвращением в действие Конституции-2004 может кардинально измениться. Источник в руководстве одной из оппозиционных фракций рассказал о том, что на прошлой неделе в Харькове состоялась встреча главы Администрации Президента Андрея Клюева с экс-премьером Юлией Тимошенко. Официально эту информацию в "Батькивщине" не комментируют, а источник, близкий к главе АП, назвал ее "странной". В то же время во фракции утверждают, что предметом переговоров стал поиск совместного выхода из нынешней ситуации и объединение усилий ПР и "Батькивщины" в Раде.

"У меня нет информации о возможном создании широкой коалиции ПР и "Батькивщины" и назначении Арсения Яценюка премьером. То предложение, которое прозвучало от президента, актуально для Арсения Петровича только в том случае, если он публично отмежуеться от оппозиции, от своей программы и согласится выполнять программу президента. Чтобы остальным представителям оппозиции получить министерские портфели, их фракции нужно официально перейти в парламентское большинство. Тогда этот вопрос может хоть как-то обсуждаться", — сказал первый заместитель главы фракции ПР Михаил Чечетов.

Напомним, что в 2009 году у Партии регионов и БЮТ уже был опыт попытки создания широкой коалиции, правда, неудачный.

"Вариант большой коалиции мог бы обозначить выход из политико-экономического кризиса. В этом процессе есть ряд сдерживающих моментов — это должна быть коалиция всех политических сил в парламенте, но непонятно, как на это отреагируют УДАР и группа Петра Порошенко. До конца не ясно, пойдут ли на это Юлия Тимошенко и Виктор Янукович. Юлии Тимошенко в случае ее согласия будет нужна полная политическая реабилитация. Так что идея о широкой коалиции правильная, но пока очень сырая", — заявил директор Института глобальных стратегий Вадим Карасев.

<http://www.kommersant.ua/doc/2404993>

У четвер парламент може обрати нового прем'єра

Алла Дубровик, «День»

У четвер парламент може обрати нового прем'єра. З достовірних джерел «Дню» відомо, що учора депутати з фракції Партії регіонів отримали відповідне тематичне СМС. У тексті повідомлення йшлося про те, що депутати повинні в обов'язковому порядку бути присутніми на позачерговому засіданні парламенту цього четверга. Для чого — в СМС не вказано. Але, з огляду навіть на заяви, які лунали зі сцени десятого віче на Майдані, здогадатись не важко — обиратимуть прем'єра.

Найреалістичнішими з усіх версій політологів сьогодні виглядають п'ять кандидатів на посаду голови українського уряду. Деякі кандидати підходять Президенту, інші — Партії регіонів, ще інші — опозиції. Проте є кандидати, які мають непогані шанси на прем'єрство, і їх підтримає або Європа, або Росія. Отож найімовірнішими кандидатами на посаду голови українського уряду є: Андрій Клюєв, Юрій Бойко, Сергій Тігіпко, Петро Порошенко та Арсеній Яценюк. Такі кандидатури обговорюються політичною елітою та політологами.

Андрій Клюєв має величезне бажання імпонує Президенту, але не має підтримки частини депутатів Партії регіонів (група Ахметова і Фірташа), опозиції і не дуже підходять Європі.

Юрій Бойко має протекцію Кремля (як пише на своїй сторінці у ФБ Олександр Сушко, «кажуть, ВВП вказав перстом на Бойка. Слідкуємо за руками»), підтримку частини депутатів Партії регіонів (група Фірташа, Львовчкіна), але не дуже підходить опозиції та Європі.

Петро Порошенко і Арсеній Яценюк мають підтримку частини опозиції, Європи та США (з огляду на злитий запис телефонної розмови Вікторії Нунланд та посла США в Києві Джеффрі Пайстта) і найімовірніше групи Ахметов — Фірташ, однак не підходять Президенту і Росії, і більшості з Партії регіонів.

Нагадаємо, відповідно до закону України про Кабмін кандидатура прем'єра затверджується парламентом, який повинен дати 226 голосів. У опозиції такої кількості, як показали усі попередні засідання ВРУ, немає. Тому, скоріш за все, або новим прем'єром стане «оптимальна» фігура і для опозиції, і для влади, або ж парламент знову «ламають через коліно», як от у випадку з голосуванням закону про амністію авторства Юрія Мірошниченка. Звісно, щоб примусом набрати 226 голосів, Банковій конче потрібна «підтримка» фракції комуністів — читай РФ. І новопризначений голова Адміністрації Президента Андрій Клюєв, і віце-прем'єр уряду Миколи Азарова — Юрій Бойко, за таких умов, цілком можуть стати новими прем'єрами. Особливо — Андрій Клюєв, який має великий досвід переговорного процесу з комуністами.

Є ще один варіант. Версія «розколу» в ПР, яку останні два тижні тиражують ЗМІ, робить життєздатною варіант призначення на посаду прем'єр-міністра Сергія Тігіпка. Сергій Леонідович може «набирати» і голоси регіоналів, і частини опозиції, і підтримку Заходу за умови обкатування його «опозиційної» риторики...

До речі, роль, яку у цьому сценарії «Тігіпко-прем'єр» відіграють Сергій Львовчкін та Віктор Пінчук для когось може й принесе «плюси», але для Віктора Януковича, який вже натерпівся цих ігор в Адміністрації, це точно будуть додаткові мінуси в балансі сил.

До слова, Тігіпко вчора зробив заяву, що ні він, ні його «колеги не збираються виходити з Партії регіонів» (нагадує історію з заявою про звільнення Львовчкіна?). Щоправда за «яких колег» розписується, Сергій Леонідович не уточняє. А решта тексту коментаря — цілком пристойна заявка на прем'єрство. Наводимо повний текст заяви, яку вчора розіслала прес-служба Сергія Тігіпка: «У ці непрості часи, як і раніше, ми залишимося поруч з нашими однопартійцями по всій країні, з людьми, які довірили нам представляти їхні інтереси і відстоювати краще майбутнє для нашої країни. Разом з тим ми вважаємо неприпустимим рівень корупції на всіх рівнях влади, а роботу уряду з подолання економічних проблем України та поліпшення рівня життя людей — неефективною. Скажу більше — цю роботу фактично провалено. Наші головні вороги — казнокради, корупція, безвідповідальність, неефективна

робота. Переконаний, що Партії регіонів вистачить сил, щоб впоратись з цими викликами». І внизу лаконічний підпис — «Народний депутат України Сергій Тігіпко».

І насамкінець — ключове питання у всій цій «прем'єриаді». Кого із цих людей в кріслі голови уряду прийме Майдан? Адже уся «каша» зі зніманням Кабміну «заварилась» саме на вимогу протестувальників. Успішно інспірована думка про те, що нібито відставка Кабміну розв'яже кризу, в якій опинилась наша країна, дала плоди... Але чи зрадіє Майдан своїй перемозі?

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/den-ukrayini/krislo-premiera-pyat-nayimovirnishih-pretendentiv>

Фракція УДАР пропонує наділити Вищий совет юстиції небывалыми полномочиями

Александр Радчук, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера в распоряжении "Ъ" оказалась сравнительная таблица изменений к разделам VII "Прокуратура" и VIII "Правосудие" Конституции, подготовленных парламентской фракцией УДАР. Документ усиливает роль Верховного Суда и не ограничивает его юрисдикцию другими судами. "Верховный суд является высшим судебным органом по рассмотрению дел, подсудных судам общей юрисдикции, который обеспечивает одинаковое применение законодательства всеми судами общей юрисдикции, пересматривает дела в случае установления международным судебным учреждением нарушения международных обязательств при решении дела судом, осуществляет другие полномочия, предоставленные ему законом",— говорится в тексте изменений к ст. 125 Конституции.

Поправки лишают Президента полномочий по назначению судей и ограничивают контроль Верховной Рады над их отставкой. Право назначать и увольнять судей судов общей юрисдикции, переводить их из одного суда в другой, а также принимать решение о прекращении полномочий предлагается передать Высшему совету юстиции. "Без согласия ВСЮ судья не может быть задержан или арестован до вынесения обвинительного приговора в отношении него",— среди прочего отмечается в изменениях к ст. 126 основного закона. В документе предусмотрено новое основание для отставки судьи — "совершение определенного законом дисциплинарного проступка, несовместимого с должностью судьи".

Согласно предложенным изменениям, Верховная Рада полностью теряет контроль над назначением членов ВСЮ, который сокращается с 20 до 17 человек. Право назначать 12 из 17 членов совета предлагается передать съезду судей. Съезды адвокатов и прокуроров смогут назначать по два члена ВСЮ, а президент — одного.

Часть полномочий ВСЮ предлагается передать органам судейского самоуправления: в частности, речь идет о назначении судей на административные должности председателей и заместителей председателей соответствующих судов.

Документ ограничивает полномочия каждого члена ВСЮ тремя годами без права избрания того же лица на следующий срок. "Народные депутаты, члены Кабинета министров, должностные лица других органов государственной власти, члены руководящих органов политических партий не могут быть членами ВСЮ",— сказано в тексте изменений к ст. 131 Конституции.

Представители фракции УДАР также предлагают закрепить за президентом право назначать Генерального прокурора с согласия Верховной Рады. Срок полномочий генпрокурора предложено продлить с пяти до семи лет.

<http://www.kommersant.ua/doc/2404993>

А обабіч — геї з косами стоять... *Юрій Патиківський, "Україна молода"*

Нардеп від славної Партії регіонів Олег Царьов — на радість свого електорату — мужчина видний, активний і ризиковий. Щоранок — то «нюс» для преси, щовечір — то новина для телеканалу! І кожен гострий виступ, — мов динаміт, кинутий вправною рукою у тім'ячко сонного суспільства. Але особливо вправно виходить у пана Олега ніжно дружити з Росією та палко ненавидіти прогнилий Захід.

Для банального прикладу — останні дві заяви, за вчора і позавчора, що у загальний контекст лягають, мов кинджал у ножни. «Після Олімпіади у Сочі Росія значно жорсткіше відреагує на українські події. 9 млн. росіян тут [Москва] не залишить у біді», — із млосним очікуванням у грудях написав законно обраний вітчизняний нардеп, а тоді, махнувши рукою на втому, непомітно пробрався у тил ворога, на віддалену Львівщину. «У Львові вже розпочалася висадка американських солдат», — відважно бив у набат із гарячої точки.

Але навіть спостерігаючи подібний героїзм, ніхто у країні й подумати не міг, що звитяга відважного Царьова зайде так далеко! Проте, як виявили журналісти сайта «Таблоїд», своїх рідних дітей, вирощених і батьківською рукою виплеканих, пан Олег віддав на навчання не до Челябінська чи Новосибірська, що було би логічно. А зовсім таки у протилежний бік — до міста Лондон, що у Великобританії.

Як саме оцінює Олег Царьов побут українських громадян на Заході, він сам пояснює максимально чітко, ясно і зрозуміло. «Права українських громадян там цінять значно менше, ніж свободи сексуальних меншин», — ще у листопаді написав він у своїй сторінці у «Фейсбуці».

Можна сказати, звичайно, що панічний страх перед геями в української верхівки поселився саме у листопаді, коли ми ледь не стали частиною Європи — і раніше все виглядало простіше. Але, навіть попри це, така легковажність активного штика провладної партії дивує. Бо так ризикувати своїми кровиночками — і заради чого?!

...А ліберальне мракобісся вже, судячи з усього, пустило коріння в молодших Царьових. І якщо Максим Царьов ще пам'ятає батьківські настанови на кухні і закликає зі столиці Англії до онлайн-боротьби з «Правим сектором» у бунтівному Києві, то дочка Оля зі викликами, схоже, не впоралася. Мало того, що фотографується, занадто ніжно притулившись до представниці своєї ж статі, так ще слухає зовсім не патріотичну музику. Замість слухати «Любе», мелодії котрих так любив наспівувати батько, Оля захоплюється групою «Плацебо», які й не приховують своєї нетрадиційної орієнтації. У мозок доньки «регіонала» вліз і такий собі виконавець Девід Боуї, що вважає себе бісексуалом.

Яку ж долю для своїх дітей бачить Олег Царьов — гідно працювати на світлих фабриках українських олігархів чи скніти у холодному і темному Лондоні, повному злих збоченців — він нам, мабуть, невдовзі розкаже у «Фейсбуці». Ну або це знову розкопають якісь надто шустрі журналісти.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2412/180/85819/>

Порошенко хочет сесть в кресло спикера, — СМІ *«The Kiev Times»*

В парламенте вокруг изменения в Конституции Украины разгораются нешуточные страсти. Ведутся разговоры о создании новой коалиции, и вот появилась информация, что в Верховной Раде одним из залогов создания нового большинства, может быть избрание нового спикера парламента.

И переговоры по этому поводу уже ведутся, пишет издание «Газета».

Причем, по информации СМІ, особую активность в этом направлении проявляет лидер партии «Солидарность», народный депутат Украины Петр Порошенко.

По мнению главного редактора новостного портала LB.ua Сони Кошкиной, предложение Петра Порошенко довольно простое, но очень эффективное.

«Его выдвигает переформатированное большинство на должность спикера. Зачем это нужно новому большинству в парламенте? А затем, что Петр Порошенко имеет серьезный политический рейтинг, но у него нет команды. Места в его команде свободны. И вот он предлагает всем желающим занимать эти места, ведь ясно, что на должности спикера парламента Петр Алексеевич не остановится, его цель – президентское кресло. А места в командах «Батьківщини» и УДАРа давно забиты под завязку», — считает главред LB.ua.

По информации СМИ, Петр Порошенко уже со многими провел переговоры. Правда, еще не известна реакция на его предложение из Администрации президента.

Да и вроде за отставку нынешнего спикера Владимира Рыбака пока еще никто не высказывался, и активных действий в этом направлении никто не предпринимал.

Но уже сейчас можно сказать о том, что «критическая масса» готовых рискнуть депутатов потихоньку набирается.

<http://thekievtimes.ua/authority/321124-poroshenko-xochet-sest-v-kreslo-spikera-smi.html>

"За столом переговорів має бути присутній Майдан"

Журнал "Країна"

Геннадій Друзенко. Правник. Народився 28 квітня 1972 року в Києві. Батько Володимир Семенович – інженер, збудував Печерський торговий центр. Мати Ольга Володимирівна – економіст. Зараз обоє – пенсіонери. Закінчив Український центр правничих студій Київського університету імені Шевченка. Працював заступником директора Центру європейського та порівняльного права Міністерства юстиції України. Стажувався в Абердинському університеті в Шотландії. "Шотландці дуже близькі до нас – теж створили 300 років тому чужу імперію. Начебто об'єдналися, але по суті приєдналися до Англії. Ірландці – радикальніші, подібні до наших галичан. Шотландці – це центральна Україна. Британську культуру увявити без шотландської складової нереально. Так само, як і російську – без Гоголя чи Довженка. Але ми шотландців трохи випередили – Союз розвалився". Проводив дослідження в Міжнародному науковому Центрі імені Вудро Вільсона, зокрема щодо ролі суддів у творенні політики. За його редакцією вийшла друком книжка "Конституційні акти ЄС", що містить найповніший на сьогодні переклад Лісабонського договору й усіх додатків до нього. Від 2011 року постійно живе і працює в Україні. Партнер та керівник практики у сфері права GC юридичної фірми Constructive Lawyers. Дружина Світлана – літературний редактор. Синові Максиму 20 років, доньці Таїсії – 14. Любить подорожувати.

Як оцінюєте події останніх місяців?

– Якщо до помаранчевої революції в Україні було якесь сперте повітря і країна потребувала термінового провітрювання, то сьогодні можемо говорити про задушені гнійники, які нарешті прорвало. Корупція, насильство, брутальність, кримінальний розгул – присутні на всьому тілі України. І поки весь гній не вийде, нічого хорошого не буде. Потім країна має пройти курс реабілітації, після чого маємо шанс отримати здорове суспільство.

Але зараз ситуація – небезпечна.

– Так, дуже. Є якісь розмови на Заході про санкції, але ані в Києві, ані в ЄС, ані в США, ані в Москві немає розуміння, як можна вийти з кризи. Всі схопилися за простий варіант – перенести центр ухвалення рішень в парламент. Я працював там в апараті на керівних посадах, знаю кухню зсередини. Так це ще гірше за Президента – жадібність, неадекватність, некомпетентність, дріб'язковість. Депутатів навіть просто зібрати на засідання комітету чи пленарне засідання – проблема. Перетворення України на парламентську республіку може паралізувати країну, зробити її фактично некерованою.

Як тоді вибиратися з політичної кризи?

– В Україні проблема не в Конституції. Основний закон у редакції 1996 року непоганий. Редакція 2004-го менш збалансована. Гадаю, те, як розроблятиметься Конституція, важливіше за текст. До цього процесу мають бути залучені найширші кола населення. Не можна написати дієвий Основний закон, зібравши десяток професорів конституційного права. Текст буде ідеальний, але це буде просто книжка, а не Основний закон життя країни.

Якщо до роботи залучити максимально багато дуже різних людей, то не уникнути сварок і вийти на одностайне рішення буде майже неможливо.

– Але щоб Конституція була легітимною, її слід писати всенародно і ухвалювати на референдумі. Пам'ятаємо небезпечний прецедент 1996 року: тоді Основний закон ухвалили в парламенті. Подумали: Верховна Рада – саме той компетентний орган. Але забули, що ступінь довіри до нього був дуже низький, фактично негативний. А хіба хтось сумлінно дотримуватиметься правил, ухвалених органом, якому він і більшість його співвітчизників не довіряють? В Україні через підкуп, фальсифікацію, низький рівень політичної освіти громадян парламент доволі викривлено відображає волю виборців. Тому нехай новий Основний закон буде недосконалим документом із погляду конституційної теорії, але це буде реальний консенсус. Він визначить засадничу парадигму стосунків між суспільством і владою.

Чого українцям не вистачає найбільше?

– Є таке поняття, як права людини. Раніше в нас це була здебільшого "грантоїдська" тема. Про права людини більше писали та говорили, ніж реально їх захищали. Насправді, це – простір особистої свободи. Державі сюди – зась. Майдан говорить політикам і можновладцям: сидіть на своєму Печерську і не потикайтесь до нас. Майдан працює краще за податкову: майже не крадуть і зібрані кошти використовують набагато ефективніше. А сучасний госпіталь, виявляється, можна зробити за півтора дня, знайшовши потрібні фінанси, фахівців і приміщення. Тоді для чого нам влада, якщо український народ проявив чудеса самоорганізації та взаємодопомоги?

Друге засадниче питання – правосуддя. Людям властиво бачити речі по-різному, тому потрібен нейтральний посередник, який розв'язує суперечки між сторонами. В Україні суди перестали працювати як органи правосуддя, як нейтральна третя сторона – вони стали частиною карального апарату держави. Без повернення суду, як незалежного, справедливого арбітра, способом розв'язання гострого політичного та соціального конфлікту можуть залишатися тільки барикади.

Сьогодні лінія фронту пролягає між державою та суспільством. Адже нинішня революція – це вотум недовіри не Януковичу чи Азарову, а українському політикуму як такому.

Тобто, країну потрібно перезавантажити?

– Так, за трьома параметрами. Перший: чітко визначити і гарантувати простір особистої свободи, в яку влада не втручається за жодних обставин.

Другий параметр: максимум влади передати на місця. Бо до мера, до місцевої ради можна прийти й пікетувати чи закидати яйцями, а до Києва їхати довго і побачити живого президента чи бодай прем'єра – практично неможливо.

І третій момент: повернення справедливості. Важко сформулювати, що це таке, але чітко відчуваемо, коли коїться несправедливість. І те, що вона останніми роками в Україні зашкалювала, стало одним із головних детонаторів революції.

Будуть ці три складові – далі моделюйте що хочете, хоч гетьманат відновлюйте.

Чи реально це здійснити в Україні?

– Більш ніж реально. На Майдані, крім жертвності та героїзму, бачимо фантастичні прояви альтернативної України. Замість звичного патерналізму, коли держава відповідає за все і за всіх, постала країна самоорганізованих спільнот. Виявляється, ми здатні давати собі раду без уряду, без правителів. Це відповідає вимогам сучасного світу. В -ньому горизонтальні мережеві моделі самоорганізації успішно конкурують із вертикально інтегрованими холдингами. Тобто, на наших очах пострадянська система організації суспільства відмирає, а інша народжується.

Чи можна уникнути подальшого кровопролиття?

– Доки Майдан, який стоїть не за посади, а за недоторканий для будь-якої влади простір власної гідності та свободи, не запросять за стіл перемовин, мирне розв'язання конфлікту неможливе. Бо Майдан і парламентська опозиція – тактичні союзники в боротьбі проти брутального режиму Януковича, а не стратегічні партнери в будівництві нової України. Ціннісна система координат, а отже й стратегічні цілі в нас із реєстровою опозицією – різні. А тому за столом переговорів має бути присутній Майдан.

І Європа тут не допоможе?

– Там не розуміють глибини конфлікту, бо думають, що достатньо створити коаліцій-ний уряд чи зробити Яценюка прем'єром – і всі розійдуться по домівках. У європейських політиків зараз просто якась паломництво до України. Напевно шанси тих, хто побував на київських барикадах, потрапити до наступного Європарламенту значно зростають. Загалом ЄСівська позиція дуже проста: поганий мир краще за добру війну. Бо тут труба, через яку до Європи потрапляє більш як 50 відсотків російського газу. Тобто в разі аварії на трубі наша проблема моментально стає їхньою.

Ситуацію ускладнює те, що усвідомлення необхідності змін дійшло далеко не до всіх українців.

– Є електорат Януковича, який сподівається на державу в особі доброго президента-царя. Та він завжди приречений на програш, бо такі люди за означенням – пасивні. Патерналістське суспільство, як правило, не народжує ані нових лідерів, ані нових ідей. Сьогодні виграє той, хто має більше активних людей.

Чому досі не з'явився єдиний лідер противу?

– До сутичок на Грушевського був праймериз серед лідерів громадянського суспільства. Хто до того з широкого загалу знав Василя Гацька, Володимира В'ятровича чи Єгора Соболева, крім їхніх спільнот? Але їхні засоби виявилися неефективними в боротьбі з режимом Януковича. Не вийшло. Після Грушевського з'явилися інші герої. Вся країна дізналася про керівника "Правого сектора" Дмитра Яроша, а Андрій Парубій виглядає майже як остання надія Майдану.

Така ситуація постійно генерує нових лідерів, тому невідомо, хто поведе Майдан далі. Україні прищепили віру в те, що радикальні дії дають результат.

Чи варто буде провести люстрацію?

– Поламати систему можуть тільки позасистемні люди. Ідея люстрації полягає саме в тому, аби привести на високі посади тих, хто не знає, як працює система. А отже, створюватиме нові правила.

Зараз багато хто одним із способів виходу з кризи називає повернення до парламентсько-президентської республіки.

– Усі призабули 2006–2009 роки, коли державна влада була паралізована. Тоді ініціативи уряду блокував президент, ініціативи президента саботував уряд. І тому обрання Януковича було здоровою суспільною реакцією на розбалансованість механізму державної влади. У разі повернення до парламентсько-президентської республіки п'ять-сім олігархів, які є мажоритарними акціонерами парламентських партій і фракцій, фактично вирішуватимуть, як далі "розвивати" країну.

Що ж Україні треба?

Президентська республіка краще пристосована до потреб країн, яким потрібно наздоганяти лідерів, аби прорватися з третього світу в перший. Думаю, в Україні має бути президент, який безпосередньо призначає міністрів. А не сам фактично керує країною, а потім списує всі проколи на цапа-відбувайла в особі глави уряду. Щоб убезпечитися від можливої узурпації влади, є сенс обмежити президентську каденцію одним терміном. Бо європейська парламентська модель має багато мінусів. Вона сприятлива для заможних держав: дозволяє зберегти баланс, тяглість, компроміс. Усе це чудові речі, але не для країни, повної енергії і проблем.

Що варто робити політикам негайно?

– Зняти напругу. Бо на барикаді в мерехтливому світлі "коктейля Молотова" добру Конституцію не напишеш. А для цього слід випустити заручників по Україні, вивести війська з Києва, сформувавши прийнятний уряд. На перемовинах потрібно домовитися про тимчасові заходи – строком максимум на рік. Потім думати, дискутувати і формувати новий суспільний договір, спертий на консенсус чи бодай стратегічний компроміс. Україну, як стару хату, треба терміново підперти колодами, щоб не завалилась. Але не можна себе обманювати, що вона довго стоятиме, якщо перетасуємо уряд чи повернемо Конституцію в редакції 2004 року. Треба думати, як збудувати світлий сучасний дім із сонячними батареями, енергоощадними технологіями та підігрівом підлоги.

Якщо напругу не знімуть?

– Тоді слід чекати чергового загострення. 9 березня – 200-річчя Шевченка. Символічно, бо Тарас Григорович точно не був прихильником ненасильницького спротиву. Ювілей Кобзаря може стати точкою національного кипіння. І не хотів би я тоді бути суддею чи "правоохоронцем" у цій країні.

http://gazeta.ua/articles/opinions-journal/_za-stolom-peregovoriv-maye-buti-prisutnij-majdan/541246

Інтернет-ЗМІ

Игры доброй воли

Левый Берег.ua

«Наш ответ Чемберлену» - слоган времен Гражданской войны, получивший «второе дыхание» в 80-х. Тогда в США были основаны Игры доброй воли – калька с Олимпийских. Основаны в поддержку бойкоту Штатами и рядом западных стран московской Олимпиады-80 (причина – вторжение Советских войск в Афганистан). Обидевшись, Москва тоже проигнорировала Олимпиаду-84 в Лос-Анджелесе. Так «Игры доброй воли» стали альтернативным центром не только политической, но и спортивной арены.

Нечто подобное происходит сейчас в Украине. Пока Виктор Янукович пытается найти простой ответ на сложные вопросы в Сочи, в Киеве в это время отчаянно силятся вернуть субъектность парламенту, не допустив скатывания страны в пропасть, возврата из которой уже нет. Для страны – так точно.

Получается пока – у тех и у других – не очень. Очередной транш из Сочи Янукович не привез. Формула нового коалиционного правительства не отработана, премьерство Яценюка под вопросом, спикерство Порошенко – тоже (тема новая, но интересная, - С.К.). Конституционная реформа откладывается в долгий ящик.

Однако, экономика оставляет все меньше пространства для маневров.

Разберемся с подробностями.

После Сочи - не очень

Город Сочи – знаковое для судьбы украинской демократии место. «Московские договоренности» – о кредите в 15 миллиардов, ежеквартальной газовой скидке, «лояльной» к некоторым представителям российского бизнеса приватизации крупных украинских предприятий – достигались именно здесь, шестого декабря 2013-го. В Москве, 17-го декабря, их просто формально парафировали.

Главная составляющая договоренностей – пресловутые 15 миллиардов: быстрые деньги для латания денег в украинском бюджете.

Союз советских социалистических республик тоже любил спонсировать кровавые режимы, «строя коммунизм во всем мире». В итоге – рухнул сам.

Конечно, Россия – полноправная наследница СССР, но это все-таки квазиимперия и аналогичных экономических нагрузок не потянет. Российская экономика и сама сейчас не в лучшем состоянии.

Одна только зимняя Олимпиада в тропиках скушала 50 миллиардов долларов. На этом фоне – стремительное снижение темпов развития экономики и уверенное падение курса рубля. Девальвацию национальной валюты сумели остановить лишь неделю тому. Перечень проблем можно продолжать.

Исходя из этого, шестого декабря в Сочи постановили: кредит «разбивают» на несколько частей. Одна из них – три миллиарда – поступает сразу. Остальные – на протяжении года. При этом пять миллиардов из 15 выдается посредством ... взаимозачета через МВФ.

Тут необходимо пояснение. Международный валютный фонд – нечто вроде большого акционерного общества, в котором каждая страна имеет свой пакет. В том числе – Россия и Украина. «Российский пакет», разумеется, куда больше. Правила организации таковы, что, при наличии желания, одна страна вполне может переуступить другой некую часть своего пакета. Вопрос прост, решается сугубо технически, менее чем за сутки. Даже совет директоров МВФ собирать для этого не надо.

В 2014-м году Украина должна выплатить Фонду – по текущим нашим задолженностям – порядка 3,7 миллиарда долларов. «Помощь» со стороны России помогла бы ей справиться с этим. Еще и «свободные» 1,3 миллиарда остались бы. Что, несомненно, очень хорошо бы отразилось на общих экономических показателях страны, в частности – увеличении объема резервов.

В декабре время реализации схемы «ты – мне, я – тебе» президенты не проговаривали. Воодушевленная «успехом», украинская сторона предполагала: минимум два, а то и три первых транша получить «налом».

С первым так и вышло. Его Николай Азаров оперативно пустил на пенсии и зарплаты. В чем не постеснялся признаться. Бюджетный год, таким образом, закрыли.

В начале 2014-го экономическая ситуация еще больше ухудшилась, потребовались новые дотации, но предоставлять их Белокаменная не торопилась. Ссылались на отсутствие в Киеве полноценного премьера и правительства. Но при чем тут, спрашивается, премьер и правительство, если договоренности достигались напрямую между двумя президентами? Ответ очевиден.

От политического протеста до голодного бунта

Тем временем, на фоне политического кризиса в Украине начал разворачиваться еще и социальный – задержки соцвыплат, инфляция, падение производства, задержки поступлений в бюджет (и это только январь! – С.К.)... Венец всему – возобновление проблем с «расстаможкой» украинских товаров на российской границе и скачок курса. Виктор Федорович срочно засобирался к Владимиру Владимировичу. Но... тот его не принял. Сослался на подготовительный олимпийский период.

Курс доллара, тем временем, неумолимо полз вверх. Того, кто успевал «нагреть руки» на спекуляции разницей это, конечно, радовало, но вот всех остальных... Народ ломанулся забирать вклады из банков. Пока еще выдают.

Но НБУ упорно молчал. Так, будто вовсе ничего не происходит. Да, советники главы НБУ собирали брифинги для узкого круга журналистов, но это не в счет. Вятно артикулированного, убедительного мэссиджа: граждане, спокойно, мы все контролируем, нет оснований волноваться, от регулятора не следовало. В минувшую среду и.о. премьера Сергей Арбузов свалил вину за экономические неурядицы на Майдан. И только утром пятницы глава НБУ Игорь Соркин изрек: в «Багдаде все спокойно». Народ послушал, покивал и продолжил дело спасения вкладов.

Как и прочие представители «Семьи» господин Соркин поражен опасным синдромом: нежеланием и неумением общаться, взаимодействовать с окружающим миром. Собственно – коммуницировать. При том, что успешная коммуникация значительно облегчает решение

любой проблемы. В отличие от господина Соркина, Виктор Федорович Янукович масштабы надвигающейся беды вполне осознавал, да и сейчас осознает. Одно дело – протест политический. Его можно переждать, разогнать, переругать между собой лидеров и т.д. Вариантов масса. Совсем иное – голодные бунты.

Метафора, конечно, несколько преувеличена, но суть ее от этого не меняется. Рост курса более чем на 15 процентов за десять дней – это не шутки. Учитывая, что цены на основные товары, за ними – инфляция, вырастут пропорционально.

Относительная экономическая стабильность – один из залогов феноменального сохранения рейтинга Виктора Федоровича. Разрушение этой стабильности его избиратель ему не простит. Более того, если ситуация полностью выйдет из-под контроля, народ на юго-востоке мирные манифестации устраивать вряд ли станет. А вот воспроизводить грозные шахтерские забастовки – вполне. Еще более радикальный вариант – крушить витрины элитных бутиков. Просто потому, что достало. И если бы ранее такая вспышка была бы быстро локализована и всеми осуждена, то сейчас – не факт.

Летом минувшего года авторитетный эксперт по мировой политике Френсис Фукуяма опубликовал в «The Wall Street Journal» текст под названием «Революция среднего класса» (LB.ua тогда представлял перевод этого весьма интересного материала).

Анализируя природу протестов новейшего времени, спродуцированных представителями среднего класса, Фукуяма отмечает: этот самый протест имеет исключительно социальные, никак не политические, тем более – идеологические подоплеку. То есть, не за мир во всем мире, не против коммунистов или за социалистов, но против внезапного повышения тарифов на электроэнергию (Болгария), вырубки парка (Турция), повышения стоимости проезда в автобусе (Бразилия) и т.д.

Природа украинского Евромайдана все-таки куда более политическая, нежели социальная. Хотя «ядро» киевского протеста и составил тот самый средний класс, зачастую, весьма недовольный «художествами» фискальных органов, экономической политикой и т.д. «Поймите, нас достало!» – огромная растяжка, висящая на баррикаде со стороны Европейской – лучшая визуализация сего недовольства.

Однако, в случае резкого ухудшения экономической ситуации политический протест центра может быть усилен экономическим протестом в регионах. А это – гремучая смесь, которая вряд ли оставит камень на камне. Причем не только от власти, но и от оппозиции.

Осознавая все угрозы – ему для этого Фукуяму читать не надо – Виктор Федорович еще настойчивее засобирился в РФ. Со второй попытки, встречу подтвердили.

Задача ставилась единственная: добыть деньги. Ни о каком премьере речь никто, разумеется, вести не планировал. Не тот формат, но, главное, не тот уровень.

Собственно, на «полях Олимпиады» Виктор Федорович с Владимиром Владимировичем о деньгах и говорили. Причем уже даже не о «кэше прямо сейчас», хотя бы о «переуступке» пакета в МВФ. По словам сразу нескольких конфиденентов LB.ua в верховной российской власти, украинский гость не получил однозначного ответа. Ни «да», ни «нет». Но, через короткое время глава российского Минфина Антон Силуанов заявил: Украина получит второй транш лишь после того, как погасит собственный долг за газ.

Перевод с дипломатического языка, полагаю, не требуется.

Банковая не захочет - компромисса не будет

Тем временем в Киеве политикум продолжает волновать единственная тема – вопрос нового премьера и кабинета министров.

«Майдан сделал все, что мог. Теперь мяч, во всех смыслах, на поле власти. И сейчас может быть два сценария. Более вероятный: Янукович игнорирует все внешние факторы, игнорирует даже Майдан и вносит какого-нибудь одиозного регионала. Не Клюева, так Арбузова, не Арбузова, так, скажем, Бойко. Разница невелика. Но, как тогда быть с Майданом, ведь это – плевок в лицо всем нам. Да, и ситуация в экономике подталкивает Януковича к компромиссам», – говорит один из предводителей украинской революции.

И он, и его коллеги по сопротивлению, все понимают: если Банковская не захочет, никакого компромисса не будет. И все эти проекты конституционной реформы от украинской оппозиции – не более, чем ритуальные пляски.

На встречах лидеров меньшевиков с Госсекретарем США Джоном Керри и его правой рукой Викторией Нуланд на юбилейной Мюнхенской конференции в конце января украинцам сказали прямо: Запад приветствует компромисс во имя урегулирования кризиса. Вздыхнув, украинцы расшифровали это как согласие на коалиционное – то есть, с представителями ПР – правительство.

Потенциальное премьерство Арсения Яценюка тоже одобрили, посоветовав: «проси побольше, а бери – что дают». То есть, опять-таки коалиция.

Яценюк, надо отдать ему должное, действительно искренне готов пожертвовать собственными политическими перспективами, чтобы ситуацию сейчас если не выровнять (вряд ли сие получится даже у Волшебника Изумрудного города), то упредить эскалацию конфликта, сползание страны в пучину настоящей гражданской войны, и – по факту – гибели ее как страны в целом.

Порыв похвальный, но соглашаться на премьерство при нынешней Конституции – действие абсолютно бессмысленное. Менять Конституцию, все еще надеясь на второй срок, Виктор Федорович не желает категорически. Что уже дал понять всякому, имеющему уши и элементарную смекалку.

Тем более, голосов под К-реформу в парламенте нет. И не предвидится. Едва наметившиеся трещины в ПР быстро зацементировали. В понедельник, десятого, даже один из самых отчаянных баламутов – Сергей Тигипко, за спиной которого – группа в сорок человек штыков – выступил оправдательно-покаянным заявлением. Мол, осуждаю, но своих не сдам. Выступил, понятно, не по собственной инициативе и не только от своего – но и этих сорока штыков – имени. На этом, в принципе, процесс изменения Конституции на данном этапе можно считать завершенным.

Но лазейка все-таки остается. Эта лазейка – формирование нового парламентского большинства. Уже доводилось писать – проводя тематические переговоры с оппозицией, свободолюбивые регионалы (преимущественно мажоритарщики) жалуются: им, мол, не предлагают ничего конкретного, не дают никаких гарантий, не поясняют новые формы работы. Вестимо, оппозиционеры и сами ответов на все эти вопросы не знают. Но их потенциальные соратники лишь руками разводят: «что толку выходить, если взамен – ничего. Этим потом опять голосов не хватит, а нам – головы не сносить». По-человечески их, пожалуй, понять можно.

Однако, на прошлой неделе свет в конце тоннеля внезапно таки наметился. Порошенко его фамилия. Авторству Петра Алексеевича принадлежит простой, но эффективный сценарий: он – спикер, которого выдвигает и поддерживает переформатированное большинство. Зачем сие переформатированному большинству? Затем, что Петра Алексеевича сегодня есть рейтинг, но нет команды. Места в его поезде свободны. И вот он предлагает всем желающим усаживаться в поезд поудобнее. Ведь ясно, что на станции «спикер» он не остановится, а конечная точка следования – президентство. Это при том, что составы «Удара» и «Батькивщины» забиты под завязку. Вот вам и вариант «куда выходить?».

По имеющейся информации, со многими потенциальными попутчиками Порошенко переговоры уже провел. Со многими даже лично (о чем попутчики много и интересно рассказывают, – С.К.). Получило ли он на это добро в АП или занимается самодеятельностью? Достоверно неизвестно, однако «критическая масса» желающих рискнуть потихоньку набирается.

Возникает, правда, загвоздка. За отставку Владимира Васильевича Рыбака никто пока не высказывался. Тем более – активных действий в этом направлении не предпринимал.

Так что спикерство Порошенко пока сугубо в теории. Хотя, действительно, новое парламентское большинство, вдобавок – сумевшее усадить в кресло своего спикера – фактор, с которым Банковская не считаться уже не сможет. Что она ему противопоставит? Разгон Рады?

Так Рада указ попросту проигнорирует, с большинством-то. И неизвестно еще, чью сторону примет дипкорпус.

Да, с обновленной Радой Банковой уже придется договариваться. Точно – декларировать намерение изменения Конституции в ближайшее время, вносить на премьера Яценюка – попутно гарантировав ему неприкосновенность и относительную свободу в формировании команды.

Это позволит снять существующее напряжение, активным майдановцам – разехаться по домам, набираться сил перед 2015-м. Ведь – при таком раскладе – выборы будут происходить в условиях куда более конкурентных, чем представляется сейчас.

Но для всего этого оптимизма необходимо одно железобетонное условие: добрая воля Виктора Федоровича Януковича.

Какой выбор сделает гарант – путь компромисса или привычное «кулаком по столу?». Первое, как ему может показаться, ставит под угрозу 2015-й и вообще – проявление слабости. Второе рискует окончательно свергнуть страну в пучину, из которой ей уже не вынырнуть.

Есть, правда, третий вариант – экзотический. По нему, в свое время, пошел Саакашвили. И оказался прав. Досрочные президентские выборы. Такой ответ дал экс-лидер Грузии оппонентам, бушевавшим в центре Тбилиси. Недовольны – дерзайте, пожалуйста, победит сильнейший.

Виктор Янукович, решишь он на подобное, сейчас бы тоже победил. С большой долей вероятности. Но что-то подсказывает: он не решится.

Окончательный ответ мы поймем в самое ближайшее время. Ситуация в экономике не терпит более политических отлагательств.

http://lb.ua/news/2014/02/10/254945_igri_dobroy_voli.html

Призывы лидеров к забастовкам игнорируют даже бизнесмены из оппозиции *Inpress.ua*

В минувшее воскресенье на десятом «народном вече» на Майдане Незалежности в Киеве лидера партии УДАР Виталий Кличко призвал граждан 13 февраля присоединиться к Всеукраинской забастовке. Однако предприятия, контролируемые оппозиционерами, игнорируют призывы своих партийных боссов к проведению забастовок. Когда дело касается денег, бизнес становится аполитичным. Тем временем социологи предупреждают, что переход митингующих к силовым действиям может спровоцировать гражданский конфликт.

Лидер оппозиционной партии УДАР Виталий Кличко в очередной раз призвал украинцев провести «предупредительную забастовку». Соответствующее заявление политик сделал в минувшее воскресенье, 9 февраля, со сцены на Майдане Незалежности.

«Мы должны объявить общенациональную забастовку. И 13 февраля в 13.00 на час выйти на улицу с флагами Украины, чтобы поддержать забастовку», - заявил Кличко.

Позже пресс-служба партии УДАР объявила о новой дате забастовки – «ориентировочно 20 февраля». «По всей Украине завершается создание забастовочных комитетов для проведения мощного Всеукраинской забастовки», - говорится в сообщении партии.

Это уже не первая «всеобщая забастовка», о проведении которой объявили лидеры оппозиции. Еще 30 ноября лидер ВО «Батькивщина» Арсений Яценюк заявил, о формировании штаба национального сопротивления и начале подготовке к общенациональной забастовке.

«С сегодняшнего дня на Майдане Незалежности в Киеве начинается общенациональная забастовка», - провозгласил 1 декабря со сцены на главной площади столицы лидер ВО «Батькивщины» Олег Тягнибок.

Вскоре были названы и сроки проведения забастовки. 30 декабря Арсений Яценюк сообщил о начале 24 января Всеукраинской забастовки в случае невыполнения требований Евромайдана.

Позже всех в «забастовочную» тему включился Виталий Кличко, но впоследствии он сумел крепко оседлать ее. Впервые разговор о забастовке он начал еще 6 января, анонсировав «предупредительную забастовку, которая продлится от нескольких минут до часу».

12 января на очередном «народном вече» Виталий Кличко сообщил о подготовке Всеукраинской забастовки, объявив ее «следующим этапом борьбы Майдана». «Сейчас мы организуем Всеукраинскую забастовку. Сначала предупредительную – краткосрочную», - заявил политик.

17 января он пообещал лично поехать по регионам и «и поднимать людей» на забастовку.

22 января лидер УДАРа объявил предупредительную забастовку. «В 12:00 устроим предупредительную забастовку. Оставьте работу на час или на полчаса, выходите на улицы, идите к своим городским или районным администрациям, чтобы выразить свое мирное сопротивление этой власти, чтобы показать, что нас много», - заявил Кличко перед предстоящими переговорами с президентом Украины

Следует отметить, что председатель забастовочного комитета Украины Михаил Вольнец еще 3 февраля сообщил о начале общенациональной предупредительной забастовки, которая, правда, намечена на 25 февраля, в то время как оппозиционные партии призывают бастовать 13-го.

Нет никаких оснований предполагать, что на этот раз оппозиции действительно удастся провести забастовку протеста. Как трудовые коллективы, так и руководители предприятий по-прежнему не реагируют на оппозиционные призывы. Поэтому очередная «всеобщая забастовка», объявленная «оппозиционной тройкой», скорее всего, провалится точно так же, как и все предыдущие.

Тем временем предприятия, контролируемые оппозиционерами, игнорируют призывы своих партийных боссов к проведению забастовок, пишет издание Взгляд. Его журналисты обзвонили предприятия, которые принадлежат видным оппозиционным бизнесменам и узнали — бастовать никто не собирается.

«Мы аполитичный отель, и никакую стачку комментировать не будем», - заявили «Взгляду» в киевской гостинице «11 зеркал», которой владеет семья Кличко.

Не будут бастовать и в отеле «Нивки Плаза», который связывают с нардепом-«свободовцем» Мирошниченко: «Даже если объявят забастовку, мы не присоединимся, так как отель не может бросить проживающих», — заявили в его администрации.

В компании «Рошен», принадлежащей Петру Порошенко, о стачке также не слышали: «Нам пока никто не давал никакой информации по поводу забастовки», — ответили в пресс-службе компании.

В то же время сами активисты протестного движения сомневаются, что удастся организовать всеукраинскую забастовку. Лидер шахтерского профсоюза Михаил Вольнец, который входит в координационный забастовочный комитет, сказал изданию, что логичнее было бы проводить забастовку в конце месяца, а не через пару дней как анонсировал Виталий Кличко.

«Предварительно 25 февраля. И проводить ее будем не в течение часа, как призвал Кличко, а гораздо меньше. Но даже при этом на подготовку стачки выделили мало времени», — считает Вольнец.

Даже на западе Украины, где высок уровень поддержки протестного движения, по сведениям издания, не наблюдается активности в подготовке забастовок. А Вольнец считает, что оппозиционные политики своими призывами остановить работу предприятий могут просто подставить обычных людей, которые потеряют свою работу.

«В декабре оппозиция провалила одну забастовку и в январе — другую. Но к этой идее возвращаются снова и снова. Налицо – кризис предложений, но больше нечем заполнить информационные паузы» — пояснил политический эксперт Владимир Цыбулько очередные призывы предводителей оппозиции к забастовкам.

В то же время социолог, основатель компании Research & Branding Group, Евгений Копатько считает, что переход митингующих на Майдане к силовым действиям может спровоцировать гражданский конфликт внутри Украины. Об этом он сообщил в эксклюзивном комментарии журналистам телеканала БТБ, отвечая на вопрос о последствиях перехода «правого сектора» к силовым действиям.

«То, что происходит сейчас, это активные действия, - говорит Копатько. – Но если это будут экстремистские действия, давайте называть вещи своими именами, то, думаю, восток Украины очень тяжело поднимется, очень тяжело. И это не потому что там глупые, инертные люди. Там просто несколько другая модель поведения. Тогда, наверное, может начаться уже усиление гражданского конфликта».

Эксперт считает, что отечественные элиты должны очень хорошо подумать о том, какие последствия это для них будет иметь такое развитие событий.

«Сейчас идет много разговоров, в том числе и о федерализме. Кто-то считает, что это возможно, кто-то, что невозможно. И разговоры эти идут уже без политиков. Люди видят, что тут деньги зарабатываются, а тут - тратятся. Сейчас начнутся самые неприятные разговоры о том, кто зарабатывает в этой стране. И в таких конфликтах, как и в любой семье, рано или поздно выяснится, кто же зарабатывает больше», - считает Копатько.

Социолог подчеркнул, что именно материальные отношения зачастую становятся причиной конфликтов.

«Многие люди будут говорить: хотите заниматься этим (Майданом), занимайтесь. Если вы считаете, что революционными методами можно построить благополучное государство, то продолжайте в том же духе. Но на самом деле от этого никому хорошо не будет. В гражданских войнах не бывает победителей. В гражданских войнах бывают жертвы и трагедии, грязь, разруха, насилие не считая всего остального», - считает Копатько.

Отметим, что попытка оппозиции организовать всеобщую забастовку закончится провалом и на этот раз. Призыв оппозиции до сих пор не поддержал ни один трудовой коллектив, а руководители крупных компаний и предприятия даже не комментируют эту идею. О реальной остановке работы речь вообще не идет. Даже Генеральный директор компании «Microsoft Украина» Дмитрий Шимкив, помогавший активистам «майдана» строить баррикады, ни словом не обмолвился о том, чтобы остановить работу украинского офиса корпорации хотя бы на час. Идеи – идеями, а бизнес – это бизнес.

Напомним, на сегодняшний день в оппозиции нет четкого консенсуса о дате проведения забастовки. Народный депутат Украины от «Батькивщины» Андрей Павловский заявил о том, что забастовка должна состояться 25 февраля, в то время, как народный депутат Украины от УДАРа Павел Розенко называет дату, озвученную Кличко, – 13 февраля.

Ранее народный депутат от фракции УДАР Наталья Новак сообщала, что на заседании трех оппозиционных фракций было принято решение о проведении предупредительной забастовки, которая будет длиться около часа.

При этом политик затруднилась назвать конкретную дату забастовки, лишь уточнила, что она состоится, предварительно, в начале февраля.

Политолог Владимир Цыбулько считает, что если оппозиция готовит всеобщую забастовку, то вначале Петр Порошенко должен остановить свои заводы, а Виталий Кличко с Олегом Тягнибоком закрыть свои отели и рестораны.

Напомним, уже три месяца в Киеве и других городах Украины проходят акции общественных активистов и оппозиции под общим названием «евромайдан», которые были спровоцированы решением правительства о приостановлении евроинтеграции от 21 ноября 2013 года.

После того, как в ночь с 29 на 30 ноября 2013 года бойцы спецотряда милиции «Беркут» жестоко разогнали мирную акцию протеста на Майдане Незалежности, гражданские акции «евромайдана» переросли в массовые политические протесты, приведший к общественно-политическому кризису в стране.

19 января в Киеве на улице Грушевского и близлежащих районах началось перманентное противостояние активистов «евромайдана» и радикального «Правого сектора» с правоохранителями.

Столкновения начались с призыва активистов «автомайдана» выдвинуться с Майдана Незалежности в сторону Верховной Рады, где потребовать от народных депутатов отменить принятые 16 января резонансные ограничительные законы.

Позже активисты «евромайданов» в регионах начали захваты органов власти в областных центрах. В некоторых городах правоохранителям удалось освободить захваченные здания, в некоторых «евромайдановцы» блокируют админздания либо держат их в осаде.

27 января, по результатам встречи Президента Украины Виктора Януковича и участников рабочей группы по урегулированию политического кризиса с лидерами оппозиционных парламентских фракций, было принято решение об отмене законов, принятых 16 января, решение о принятии закона об амнистии всех участников протестов и возврата к Конституции в редакции 2004 года.

На время переговоров столкновения на Грушевского утихли, однако в Киеве продолжают очаговые провокации и столкновения «евромайдановцев» с правоохранителями и лицами спортивной внешности.

<http://inpress.ua/ru/politics/25084-prizyvy-liderov-k-zabastovkam-ignoriruyut-dazhe-biznesmeny-iz-oppozitsii>

Регионал Хомутынник стал самым продуктивным нардепом *Обозреватель*

Депутат Верховной Рады от фракции Партии регионов, председатель комитета по вопросам налоговой и таможенной политики Виталий Хомутынник стал самым продуктивным депутатом, чьи законодательные акты вступили в силу в период третьей сессии Рады седьмого созыва (3 сентября 2013 года - 17 января 2014 года) по результатам исследования, проведенного всеукраинской общественной организацией "Прозрачная демократия" и Украинскими Новинами.

Об этом свидетельствуют результаты исследования.

8 законопроектов, разработанных Хомутынником, вступили в силу в период 3-й сессии Рады 7-го созыва.

Второе место по продуктивности заняли депутаты Андрей Кожемякин ("Батьківщина") и Евгений Геллер (ПР) - по 7 вступивших в силу законов, третье место делят депутаты Николай Томенко ("Батьківщина") и Артур Палатный (УДАР) - по 6 законов.

При исследовании не принимались во внимание постановления о назначении внеочередных местных выборов, избрание и увольнение судей, внесения изменений в повестку дня.

Вместе с тем 310 депутатов не имеют ни одного вступившего в силу проекта закона по итогам третьей сессии седьмого созыва парламента

Также в исследовании была проанализирована законотворческая активность депутатов.

С сентября по январь больше всего законопроектов, без учета проектов постановлений о выборах сельских председателей и назначении или увольнении должностных лиц, подали Кожемякин и депутат Рады Давид Жвания (внефракционный) - по 39.

На втором месте с 38 законопроектами депутат Спиридон Килинкар (фракция Коммунистической партии), на третьем - депутат Сергей Кивалов (ПР), который подал 36 проектов законов.

При этом 76 депутатов за 3-ю сессию Рады не разработали ни одного проекта закона или постановления.

Напомним, в период 2-й сессии Рады 7 созыва (февраль - июль 2013 года) Хомутынник также был самым продуктивным депутатом, тогда в силу вступили 12 законопроектов его авторства.

<http://obozrevatel.com/politics/57480-regional-homutyinnik-stal-samyim-produktivnyim-nardepom.htm>

Тітушки виштовхали народних депутатів у спину

Gazeta.ua

Біля обласної прокуратури в Донецьку хлопці в спортивних костюмах тримають однакові плакати, виготовлені типографським способом. На них портрети 11 активістів місцевого майдану з прізвищами та написом: "Они хотят уничтожить Донбасс"

8 лютого активісти в Донецьку планували провести акцію пам'яті загиблих на Майдані. Її зірвали прихильники Партії регіонів.

— Мы должны прийти и сказать: не слава Украине, не слава героям, а слава шахтерам, слава Донбассу! — закликає секретар міськради 56-річний Сергій Богачов біля пам'ятника Шевченку. Близько 250 прихильників влади рушають у бік площі Правосуддя. Від кафедрального собору в той же бік ідуть близько 50 чоловіків спортивної статури. На стовпах і будівлях біля площі наклеєні плакати з фотографіями лідерів опозиції: "Осторожно, провокатор!".

Близько сотні майданівців стоять на сходах обласної прокуратури зі свічками і фотографіями загиблих. Священик читає молитву. Поруч дудять у фанатські дудки та свистять тітушки з георгієвськими стрічками.

— Янукович, дай приказ! "Беркут" — герой! Юле — пулю! — вигукують чоловіки у спортивних костюмах.

До майданівців пробираються народні депутати від "Батьківщини" Олександра Кужель та Олександр Павловський. Їх щільно обступають спортсмени, козаки, афганці. У козаків у руках нагайки. Над головою Кужель розтягують плакати: "Фашизм не пройдет!", "Будущее Украины — Таможенный союз!". Є великий друкований плакат, в якому її називають "бандеровской подстилкой".

— "Беркут" — наша гордость! Предатели, вон! — кричать спортсмени в мегафони.

— Если вы не трусы... — починає говорити Кужель, її перекикує натовп — сміється і улюлюкає.

Кужель і Павловського починають бити у спину, зіштовхують зі східців. Декілька жінок сміються.

— Это какой у них страх — не дать женщине говорить. Криминал тут правит бал, а не власть. Матом кричат, запугивают — это не диалог. Когда на Майдан в Киеве приходили Лукьянов, Царев, им давали возможность говорить, их слушали, — коментує Олександра Кужель.

Крізь агресивний натовп нардепи пробираються до машини. З усіх боків на їхню адресу лунають образи. Депутати їдуть "Тойотою Кемрі".

Майданівці йдуть. На площі Правосуддя лишаються близько 400 прихильників влади. Серед них багато працівників комунальних служб і чиновників.

— Виктор Федорович, мы тебя выбирали, мы боролись с этой нечистью с 2004 года, ходили русскими маршами по Донецку! Дай "Беркуту" приказ вычистить эту нечисть, и мы подсобим. Ни казачки, ни солдатики не забыли номер своего табельного оружия! — каже голова Комітету виборців Донбасу Олександр Хряков.

Товариш Гагіка Агавеляна, який у попередні дні координував напади тітушок на донецький майдан, дає інтерв'ю журналістам. Називається Володимиром Клочком.

— Представители оппозиции держали тут портреты наемников, — каже Ключко про загиблих на Грушевського активістів. — Это внуки тех, кто сжигал Белоруссию и расстреливали Бабий Яр, а теперь они стали национальными героями.

Після мітингу колишній активіст молодіжного крила Партії регіонів 33-річний Роман Лягін стоїть із розбитим обличчям. З носа на сніг крапає кров. Він попереджав майданівців про підготовку провокацій, критикував "регіоналів".

Захисники "Беркуту" йдуть колонами, кидають в урни свої плакати. Біля входу в обласну прокуратуру залишають транспарант "Хватит бездельничать!"

<http://gazeta.ua/articles/politics-newspaper/titushki-vishtovhali-narodnih-deputativ-u-spinu/541135>

Блоги

Андрій Пишний: «Головний етап боротьби попереду!» *pravda.com.ua*

Резолюція Європарламенту попала в яблучко. І не в одне – одразу в обидва.

Зверніть увагу на останню офіційну заяву ПР. Судячи с усього, текст, який видала на гора партійна прес-служба регіоналів – це колективна творчість, яку Янукович занотував зі слів свого "старшого" в Сочі.

Прочитав і думаю: за стилем – ранній Царьов чи блондинистий Колесніченко. За змістом – пізній Медведчук із Кісельовим.

Фізука Чечетова в цій заяві бачу в кожному слові. Австрійського пенсіонера Азарова через одне. Єфремов з Олійником визирають чи не в кожному реченні. А вуха путінського Глазьева стирчать в кожному другому прикметнику.

Навіть Симоненком з деяких абзаців тхне (там де про Лівію і "мірової імперіалізм").

Це ж треба примудритися створити такий колективний портрет самих себе!

"Майданірующій прохіндей" (Парубій), "вече-інфекція" (це ми з вами), "одемократізованная Лівія" (з ностальгією і співчуттям до Каддафі), "подопечние" міжнародного соообщества" (тут, автор, напевно, задумував ледь помітну, але їдку іронію в бік Держдепу, але сказати про це побоявся, бо ж американську візу анулюють).

А чого лише варті пасажі у дусі доби пізнього маразматичного Брежнєва: "граждане требуют", "граждане задаюца вопросом", "граждане крайне возмущени".

Довжелезний, щільно пересипаний радянським порохом та незграбним несмаком, з душком холодної війни текст!

Можна було б не зважати, але кілька моментів варті уваги:

Перше. "Консенсусно-компромісний" Янукович, який закликає Раду Європи до співпраці та допомоги в розслідуванні порушення прав людини, відтепер – блеф, брехня, блюзнірство. Неможливо однією півкулею мозку прагнути виходу з кризи, простягаючи руку Раді Європи, а другою звинувачувати ту ж Європу в підтримці демократії в Україні. Обзивати Європарламент провокаторами та намагатися будь-що вмотити яструбів, які влаштували криваве побоїще мирних громадян, на найвищі посади в Уряді та Радбезі.

Друге. Не існує Януковича-миротворця та державника. Слідчо-прокурорсько-суддівська опричина вже навіть не імітує правосуддя, а автоматом штампує замовлення під копірку. Очевидно, що ніхто на Банковій не відмовлявся і не збирається відмовлятися від силового варіанту зачистки "пропахшей гарью мусорной свалки" (це знову про нас із вами). Ніхто не збирається відмовлятися від подальших репресій та узурпованої влади.

Тож головний етап боротьби попереду!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/pyshny/52f92c0b0a9e9/>

Геннадій Ткачук: «Вчимося страйкувати»

lb.ua

09 лютого на 10-му Народному вічі в Києві лідер УДАРу Віталій Кличко закликав провести 13 лютого попереджувальний страйк. «О 12 годині на одну годину залиште своє робоче місце. Вийдіть на вулицю. Не бійтеся! Створюйте на роботі ініціативні групи страйку», - зазвав Кличко.

Активну підготовчу роботу до всеукраїнського попереджувального страйку здійснює партія УДАР, яка не лише ініціювала страйк, але й отримала підтримку всіх опозиційних сил і мандат Майдану на його проведення. Зокрема, наша політична сила приймає участь у формуванні в регіонах України страйкових комітетів на підприємствах і в організаціях. До цієї роботи ми залучаємо всіх небайдужих громадян - представників інших опозиційних сил, громадських організацій, Народних рад, ЗМІ, а також юристів і студентів. Страйкові комітети створюються в обласних і районних центрах.

Ми ініціюємо проведення страйків по всій Україні на знак протесту проти дій режиму Януковича, який здійснив конституційний та розпочав війну проти власного народу. У цій війні є вже заручники, полонені, закатовані і вбиті.

Страйк має продемонструвати владі, що український народ, який знаходиться не на Майдані, а за кермом, за станком, в офісі, в закладах громадського харчування – також вимагає порядку в державі. Порядку, де існує право людини на справедливий суд і на вільне висловлювання своїх поглядів, порядку, за якого влада чує, а не ігнорує мільйон людей, які вийшли на вулиці з протестом. Основна наша вимога – це вимога, яка й вивела на Майдани країни мільйони людей різного віку та різних національностей – це притягнення до відповідальності замовників і виконавців злочинів проти громадянського протесту.

Організуючи страйк, ми намагаємося не лише притягнути до відповідальності вбивць і садистів в погонах. Ми прагнемо створення державної системи, яка унеможливить ризики диктатури. Саме тому ще однією вимогою страйку є внесення змін до законодавства України щодо передачі іншим гілкам влади прав, які сьогодні привласнив собі Віктор Янукович і які фактично перетворили посаду Президента України на диктаторську.

Страйк - це цілком законний ненасильницький метод протесту і засіб тиску на злочинну владу для розв'язання політичної кризи. На жаль, на відміну від розвинутих країн, ми ще не маємо досвіду проведення загальнонаціональних страйків. Також ми не маємо в Україні розвинутого і авторитетного профспілкового руху, без якого ми не можемо провести «класичний» страйк.

Зазвичай, страйк організовується в разі порушення прав робітників, які можуть цілком законно його провести, попередивши свого роботодавця і профспілки. Статті 113 і 153 Кодексу закону про працю та стаття 6 Закону про охорону праці надають робітникам право страйкувати за умови попередження роботодавця і не боятися покарань. Цими статтями передбачено, що у разі недотримання вимог охорони праці і техніки безпеки, робітник може написати керівникові заяву і припинити роботу. Через це роботодавець не тільки не зможе покарати людину, але й буде зобов'язаний виплатити працівникові середню зарплату за час страйку. А якщо на підприємстві створена незалежна профспілка, яка захищає інтереси працівників та бореться із порушеннями з боку роботодавця або влади, проведення страйків буде набагато ефективнішим.

Отже, ми закликаємо всіх у четвер, 13 лютого взяти участь у одноденному попереджувальному страйку. О 12 годині опівдні на 1 годину або залиште своє робоче місце і вийдіть на мітинг, на вулицю, або в будь-який спосіб заявіть про свою підтримку страйку на робочому місці - висловіть свій протест владі, обговоріть цей протест з колегами, проведіть дискусію, розкажіть про страйк своїм клієнтам, напишіть від руки міні-плакат, сфотографуйтеся з співробітниками, викладіть фото страйку в соціальні мережі. Створюйте на роботі ініціативні групи щодо проведення страйку, продумуйте нові і креативні форми. Впевнений, більшість роботодавців також підтримують ваші політичні вимоги – тому запросіть їх приєднатися до акції і погодьте з ними свої дії, щоб ваш страйк був спрямований лише проти влади і не завдав значних втрат діяльності вашої організації або бізнесу.

Сьогодні ми лише вчимося відстоювати свої громадянські права – і тепер навчаємося проводити страйки. Дехто висловлює скептицизм щодо страйкового руху, втім нещодавно вони так само не могли уявити мільйонів протестуючих людей на вулицях, Майдану та сутичок на Грушевського. Тепер весь світ переконався, що українці – завзяті люди, і якщо вони засвоять науку страйкувань, то змусять будь яку владу виконувати вимоги народу.

Для довідки.

Навесні 1968 р., через погіршення умов навчання у вищих навчальних закладах, у Франції почалися численні студентські страйки, які перетворилися на конфронтацію з адміністрацією університетів та поліцією. Спроба президента де Голля пригасити студентські протести поліцейськими діями тільки погіршила ситуацію. Найбільші вуличні виступи сталися 3-го і 10-го травня 1968 року, коли після сутичок з поліцією в Латинському кварталі почали зводитися барикади. Вулицями Парижу під завивання сирен навіжено літали карети “швидкої допомоги”, пожежники, поліція. З боку Латинського кварталу було чутно відлуння канонади: там розривались гранати зі сльозогінним газом. Відступаючи під тиском спецпідрозділів поліції, студенти підпалювали автомобілі, з яких були зведені барикади. І хоча сутички завжди закінчувались відступом студентів, молодь вважала їх переможними. Це відчуття підсилювалось дедалі більшою підтримкою зі сторони суспільства.

14 травня у цілій Франції на підтримку студентів вибухнув загальний страйк. Протягом двох тижнів у ньому взяли участь 11 млн. французьких робітників, що становило приблизно дві третини від усієї робочої сили. Це майже спричинило колапс уряду президента Шарля де Голля. Злякавшись безладів і загрози революції, де Голль розпустив Національну Асамблею та скликав нові парламентські вибори 23 червня 1968. Насильство зникло майже так само швидко, як і з'явилося, а робітники повернулись на свої робочі місця.

http://blogs.lb.ua/gennadiy_tkachuk/254983_vchimosya_straykuvati.html

Телебачення і радіомовлення

Робота над Конституцією гальмується

УТ-1, Підсумки дня

Світлана ЛЕОНТЬЄВА, ведуча: Робота над Конституцією гальмується. Засідання робочої групи сьогодні не відбулось. Як зазначив спікер парламенту Володимир Рибак, головна причина – від опозиції не надійшло узгоджених позицій. Ударівці виступають за збереження окремих повноважень Президента, на відміну від "Батьківщини" і "Свободи". Ці дві фракції проти участі глави держави у формуванні органів Конституційного суду, ради Нацбанку, а також права на скасування дій урядових актів. Розбіжності підтвердили і самі представники парламентської меншості. Фракція Партії регіонів налаштована розглядати лише узгоджений варіант змін або ж пропонують напрацювання Конституційної асамблеї. Голова Верховної Ради наголошує: поспішати з ухваленням змін до Конституції не варто.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Є пропозиції сьогодні до Конституції дуже багато у всіх фракціях опозиції. Коли нам кажуть: треба вранці зібратись на позачерговій сесії, а ввечері вже прийняти Конституцію України. Треба взяти всі ці пропозиції якось узгодити і дійсно винести на розгляд Верховної Ради, яка повинна розглянути це питання, розглянути в суспільстві деякі питання через референдум".

Не мітингувати, а працювати над змінами до Конституції закликав народних депутатів від опозиції Голова Верховної Ради

5 канал, Час новин

Ведуча: Не мітингувати, а працювати над змінами до Конституції закликав народних депутатів від опозиції голова Верховної Ради Володимир Рибак. За його словами, змінити Основний закон за один день неможливо. Після узгодження документа робочою групою, його

треба обговорити у комітетах, а потім ще й спрямувати на розгляд до Венеційської комісії. Деякі питання, припустив спікер, потрібно буде навіть на референдум виносити.

Володимир РИБАК, Голова ВР: «Ніхто над конституцією не працює і її на сьогодні у ВР немає. Але на мітингах кажуть, що позачергова сесія, треба блокувати ВР. Є розбіжності між фракцією УДАР і «Батьківщиною». Фоакція «Свобода» каже, ми підтримуємо «Батьківщину», але узгоджених якихось дій немає, пропозицій на дану хвилину немає, допоки дождуться керівників фракцій».

Проект змін Основного закону вже можна розглядати *ТРК Україна, События*

Олена КОТ, ведуча: Проект змін основного закону вже можна розглядати. У цьому запевняє віце-спікер Верховної Ради Роман Кошулинський. За його словами, Партія регіонів своїм пропозицій не подавала, а опозиційні фракції свої позиції практично узгодили. Водночас Голова парламенту наголошує на розбіжностях між Ударом та «Батьківщиною». Саме через це скасували заплановане на сьогодні засідання робочої групи, яка працює над документом.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: «Є розбіжності між фракцією Удар і між «Батьківщиною». Фракція Свобода каже, ми підтримуємо «Батьківщину». Але узгоджених якихось дій немає, пропозицій на дану хвилину немає. Сьогодні заходе керівник і каже, я не можу зібрати групу, тому що нема нічого розглядати».

Може знадобитися референдум - так вважає Голова Верховної Ради *ICTV, Факти*

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Політична хроніка. Зміни конституції мають проходити поступово, відповідно до чинного законодавства, і для цього може знадобитися референдум. Так вважає Голова Верховної Ради. Сьогодні в інтерв'ю телеканалу "Рада" Володимир Рибак заявив, що нині у парламенті не зареєстровано жодного законопроекту щодо зміни основного закону. Розбіжності, які саме зміни вносити є і серед опозиційних фракцій. Спікер також допускає, що деякі питання потрібно буде винести на референдум. За словами Рибак, всі пропозиції, а також напрацювання конституційної асамблеї потрібно узгодити, розглянути і затвердити на сесії. А вже потім направити на висновок до конституційного суду. Спікер категорично проти швидкої зміни основного закону.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Треба взяти всі ці пропозиції, узгодити, і дійсно винести на розгляд Верховної ради, яка повинна розглянути це питання. Розглянути і в суспільстві деякі питання через референдум. Тому що це система управління і конституція є конституція".

Володимир Рибак прокоментував перше зібрання парламентської робочої групи, що розглядає можливі конституційні зміни в Україні *"Студія "1+1", ТСН*

Наталія МОСЕЙЧУК, ведуча: Добре, що не побились. Так голова Верховної Ради Володимир Рибак охарактеризував перше зібрання парламентської робочої групи, що розглядає можливі конституційні зміни в Україні. Спікер парламенту нарікає: між собою не узгоджуються пропозиції, що вносяться опозиційними фракціями "Батьківщина" та "УДАР". Натомість депутат від "Батьківщини" Андрій Павловський запевнив: розбіжності між опозиціонерами є, але незначні. Їх обіцяють усунути найближчим часом. За основу пропонують взяти Конституцію 2004 року та врахувати ті складнощі, які виникали під час її дії. Експерт Ігор Когут наголошує: конституційні зміни важливо провести до виборів, щоб нові посадовці обирались під конкретні повноваження.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Конституція Конституцією. Її треба напрацювати, треба щоб розглянули комітети, які мають відношення до цього питання.

Потім ми повинні розглянути в сесійній залі, набрати 226 голосів, направити в конституційну комісію нашу, направити в Венеціанську комісію".

Ігор КОГУТ, голова Ради лабораторії законодавчих ініціатив: "У 2010 році Конституція була змінена не в легітимний спосіб. Це є дуже важливий момент для того, щоб принаймні на сьогодні як кроковий захід повернення до дії 2004 року. Але на цьому зупинитись не можна. Паралельно повинна бути сформована у парламенті конституційна комісія, котра буде працювати над новою редакцією Конституції".

Из-за раздоров в оппозиции парламент не работает, - Рыбак *Интер, Подробности*

Роман КАДЕМИН, ведущий: Над новой Конституцией, да и над другими законами, парламент не работает, заявил Председатель Верховной Рады Владимир Рыбак. Причина - оппозиционеры не могут договориться. Основные разногласия между фракциями "УДАР" и "Батьківщиной". По словам Рыбака, согласованные предложения от оппозиции на эту минуту в Раду не внесены. Спикер сегодня прокомментировал и выполнение так называемого "закона об амнистии". Власть его выполняет, - заявил Владимир Рыбак. Сегодня 200 человек - уже на свободе. Задержанными остаются 61 участник акций протеста.

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: "Нам нада все зробити, щоб кожен, хто сьогодні знаходиться за ґратами, були випущені, щоб уголовне переслідування було завершено, щоб нікого не преслідували слідчі органи, але треба виконувати і другій стороні свої обов'язки. Сьогодні треба залишити мітингуючим приміщення Київської адміністрації, сьогодні треба розблокувати Грушевського і є ще ряд питань по обласним адміністраціям".

Зміни до Конституції необхідно вносити відповідно до чинного законодавства *БТБ, Новини*

Світлана КАТРЕНКО, ведуча: Зміни до Конституції необхідно вносити відповідно до чинного законодавства. Лише після узагальнення та узгодження в комітетах вони можуть бути винесені на розгляд парламенту, а потім направлені до Конституційної та Венеційської комісій. Про це повідомив голова Верховної Ради Володимир Рибак. Деякі питання, на його думку, взагалі мають бути винесені на референдум. Спикер парламенту відзначив, що на сьогодні єдиного бачення щодо змін до головного закону немає навіть в опозиції, а пропозиції від усіх депутатів не узагальнені. Тимчасова спеціальна комісія, яка б мала цим займатися, не створена, а діяльність робочої групи за участі представників усіх фракцій є неефективною. Водночас Володимир Рибак підкреслив, що у стінах парламенту зареєстровано понад дві тисячі інших законопроектів, сімсот із яких пройшли погодження в комітетах і потребують першочергового розгляду.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "То давайте тимчасова комісія щоб напрацьовувала якісь варіанти, а ми давайте розглядати соціальні питання. Я подивився сьогодні ще раз і ще раз ці закони – там дуже багато є законів, які соціальні, які треба приймати рішення і переглядати і ті ж пенсії, і там є будівництво житла, і там є дуже багато таких важливих питань для людей, для наших виборців".

Конституцію не змінюватимуть, принаймні цього тижня *Business, Новини*

Дарія ДІЄГУЦ, ведуча: Конституцію не змінюватимуть, принаймні цього тижня. Про це заявив голова Верховної Ради України Володимир Рибак. Найбільші розбіжності між пропозиціями до проекту змін виникли між опозиційними фракціями – «УДАР» та «Батьківщиною». Чому саме опозиція і закликає проголосувати за документ без обговорення? У чому камінь спотикання та на чьому боці правда? Дізнавався Олексій Кондаков.

Олексій КОНДАКОВ, кореспондент: У Верховній Раді – тиша, хоча у понеділок мала засідати робоча група щодо змін до Конституції. Втім народні депутати так і не зібралися. Все – через суперечки між опозиційними фракціями, – каже спікер Володимир Рибак.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: «Є розбіжності між фракцією «УДАР» і між «Батьківщиною». Фракція «Свобода» каже: «Ми підтримуємо «Батьківщину». Але узгоджених якихось дій немає», пропозицій на дану хвилину немає».

Олексій КОНДАКОВ, кореспондент: В опозиції все спростовують і звинувачують у зриві засідання владу. Хоча, зізнаються, розбіжності у парламентській меншості таки є.

Сергій ПАШИНСЬКИЙ, народний депутат України, (цитата): «Мені не зрозуміла позиція "УДАРу" (у фракції пропонують посилити повноваження уряду, а парламенту неї, а кандидатуру прем'єра тоді подає Президент після консультацій з більшістю), адже у нас майже громадянська війна. Тому ситуацію потрібно змінювати кардинальним чином і щонайшвидше».

Олексій КОНДАКОВ, кореспондент: Попри відсутність в опозиції єдиного бачення, яка ж сама Конституція потрібна в Україні, вони і далі вимагає якнайшвидше змінити головний документ країни.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО «Батьківщина»: «Ми хочемо, щоб в країні була змінена система – система, при якій Президент виконує волю народу, система, при якій Президента можна відправити в імпичмент, система, при якій Президент України позбавляється диктаторських повноважень і він не має права призначати уряд!».

Олексій КОНДАКОВ, кореспондент: Водночас, згідно із законодавчих процедур, зміни до Конституції можна внести не раніше осені. Однак опозиція наполягає проголосувати негайно. Мовляв, цього вимагає революційна доцільність. Проте політологи певні: незважаючи на палкі заклики, домовитися, чия ж конституція краща, опозиціонерам буде важко.

Вадим КАРАСЬОВ, політолог, директор Інституту глобальних стратегій: «Батьківщина» розраховує на посаду прем'єр-міністра для Яценюка, тому що його рейтинг не дає шансів на перемогу у президентських виборах. То, очевидно, «Батьківщина» зробила ставку на прем'єрсько-парламентську республіку, у той час, як у Кличко і «УДАРу» ситуація навпаки – у нього є прекрасні шанси виграти президентські вибори».

Олексій КОНДАКОВ, кореспондент: У Партії регіонів попереджають: без розгляду проекту змін у парламенті за нього не голосуватимуть. 13 або 14 лютого нібито планують провести позачергове засідання парламенту, - повідомив заступник голови фракції Партії регіонів Володимир Олійник. Втім жодних позитивних результатів від засідання він не очікує. Найімовірніше, кажуть у більшості, зміни до Конституції розглядатимуть у березні, коли документ таки підготують належним чином.

Цей тиждень у Верховній Раді не пленарний

ТРК Ера, Новини

Віталій ДЯЧУК, ведучий: Цей тиждень у Верховній Раді не пленарний. Депутати працюватимуть у комітетах та фракціях. Утім, закриваючи минуле засідання, спікер Володимир Рибак попросив народних обранців далеко не роз'їжджатися. Проект змін до Конституції можуть підготувати і тоді депутати будуть змушені зібратися на позачергове засідання, можливо вже у вівторок. Нагадаємо, минулого четверга парламентарії домовилися ближчим часом напрацювати проект змін до основного закону і подати його на розгляд Верховної Ради. Щойно це станеться, депутати заявили про готовність зібратися на позачергове засідання.

Голова Верховної Ради Володимир Рибак: «Пропозиції змін до Основного закону потребують узгодження»

УВР, Новини

Кореспондент: Пропозиції змін до основного закону, які подали парламентські фракції і Конституційна асамблея, потребують узгодження, вважає Голова Верховної Ради Володимир

Рибак. Усі поправки потрібно розглянути у сесійній залі, як і вимагає процедура. Спікер не виключив, що деякі питання доведеться винести на референдум. Він також додав, що серед представників опозиційних фракцій виникли розбіжності у поглядах щодо змісту нової Конституції. Раніше Володимир Рибак заявляв – готовий цього тижня скликати позачергове засідання Парламенту, якщо група внесе на розгляд узгоджений законопроект змін до основного закону.

Валентин Наливайченко: «СБУ залякує народ і не дбає про безпеку»
Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гість «Вашої Свободи»: Валентин Наливайченко, колишній голова СБУ, народний депутат від УДАРу.

Ірина Штогрін: Я нагадаю, що СБУ поширила повідомлення, в якому каже, що Антитерористичний центр при СБУ змушений привести у готовність суб'єкти боротьби з тероризмом на території держави.

Таке рішення, пояснюється у цьому повідомленні, ухвалили у зв'язку «з різким зростанням кількості повідомлень щодо замінування об'єктів з масовим перебування людей, наявністю погроз учинення вибухів, у тому числі на об'єктах підвищеної небезпеки (атомні, гідроелектростанції, об'єкти критичної інфраструктури, міжнародні аеропорти «Бориспіль», «Київ». «Львів», «Харків», «Дніпропетровськ», «Донецьк», «Сімферополь», залізничних та автовокзалів, магістральних трубопроводів), блокування приміщень органів виконавчої влади і управління, а також закликів до захоплення об'єктів, які мають на зберіганні значні обсяги озброєння, а також спроба 7 лютого захопити пасажирський літак».

Пане Наливайченко, я, наприклад, не чула повідомлення про замінування.

Коли два місяці тому були повідомлення про те, що, можливо, заміноване київське метро, то всі про це знали, навіть деякий час метро закривали. Зараз я, наприклад, запитувала у співробітників метрополітену. Вони нічого не чули, нічого про це не знають.

– Треба зараз у цій піар-акції відокремити дві важливих речі. Перша річ. Закон про боротьбу з тероризмом і про СБУ зобов'язує все те, що перераховано в заяві, не знаю, хто це, прес-центр оприлюднював, чи нарешті з'явився керівник СБУ, але ті, хто оприлюднював цей текст, насправді прочитали частину закону, який зобов'язує щоденно, щохвилинно цим самим і займатися Антитерористичному центру при СБУ.

Що це означає? Це означає, що суб'єкти з боротьби з тероризмом, а це і МВС, і Державна прикордонна служба, і багато-багато установ перелічених і не перелічених і так мають бути у готовності щоденній і щохвилинній.

– Іншими словами, це їхня щоденна робота.

Зупинити брехливе замінування впродовж години-двох, максимум дня сучасні технології дозволяють. Якщо не зловили, питання до керівництва СБУ

– Щоденна робота, до якої зобов'язує закон.

Більше того, і штаб, який створений і в кожній області, у всякому разі, за мого керівництва, ми зробили мережу, яка була з'єднана спеціальним зв'язком, відкритим зв'язком і всім іншим. Тобто, ця мережа накриває територію країни і дійсно протидіє терористичним загрозам.

Навіщо була ця піар-акція? Защитувати закон? Або друга, набагато важливіша, складова, яку я хотів би в ефірі озвучити. Це вирок системі. Вирок полягає у тому, що бездіяльність, нездатність працювати на нейтралізацію, на упередження терористичних загроз якраз і призвела до того, що телефонами мінували метро.

Ви правильно дуже гадали. Де хоч один затриманий? Хто ті люди, які телефонували і не один день, декілька днів у центрі власної столиці, за кілометр від головного офісу СБУ, де сидить усе керівництво? Кого ви зупинили? І, головне, що зробили, щоб більше не було телефонного тероризму?

Це вирок. Насправді ця заява є вироком бездіяльності і нездатності працювати.

Якщо (я стверджую це абсолютно професійно і відповідально) працюєш, то зупинити і затримати так званих «телефонних терористів» або людей, які повідомляють про замінування, брехливе замінування, то це впродовж години-двох, максимум упродовж дня. Сучасні технології, методики це дозволяють. Якщо до цього часу не зловили, то це питання вже до того, хто має це робити. Тобто, безпосередньо до керівництва СБУ.

– Я можу підтвердити як журналіст: коли трапилося так, що, можливо, з хуліганських мотивів хлопці закидали сніжками жінок-депутатів і радника президента якраз біля парламенту, де перебували наші журналісти, які здійснювали свою професійну діяльність, то потім їх викликали до МВС на підставі того, що їхній телефон був зафіксований якраз у той момент і в тому ж місці. Щоб ви зрозуміли, про що йдеться.

Пане Наливайченко, Ви назвали цей крок СБУ нічим іншим, як піаром. Але яку мету має СБУ, вийшовши з такою заявою? Скажімо, про аеропорти. Що це може означати? Що до нас перестануть літати представники ЄС і США? Чи, можливо, з Москви до нас перестане хтось літати? Що це відбувається?

Піар є безвідповідальним, усі авіакомпанії з жахом прочитали: в аеропорти, куди ввезуть пасажирів, є терористичні загрози. Хтось взагалі думає головою, які економічні наслідки будуть?

Хотіли використати у внутрішній ситуації в країні, а нанесли збитки і всередині, і ззовні держави

– Цей піар є безвідповідальним, у тому числі Ви правильно зачепили в аспекті авіасполучення, авіап перевезення, де вже Україна і аеропорти зараз почнуть до СБУ ставити зовсім не приємні запитання. Вони полягають у тому, що ні з того, ні з цього після цієї заяви (це ж треба знати просто людині, яка зараз на керівництві в службі, бажано знати іноземними мовами) все, що вони написали у вигляді піар-акції, вже перекладено, всі авіакомпанії отримали у головних своїх офісах, з жахом прочитали, що, виявляється, в ті аеропорти, куди вони везуть пасажирів або ж звідки забирають, вони ж відповідають і за безпеку, виявляється, є терористичні загрози. Хтось взагалі думає головою, які економічні наслідки будуть і для українських авіакомпаній, і для пасажирів, і для вантажних перевезень? Тобто, це і є непрофесіоналізмом.

Замість того, щоб працювати спокійно і на упередження... У всіх аеропортах і є так можливості і людські, і технічні, у всякому разі були створені. Не знаю, може, і їх розікрали. Але, сподіваюся, хоч не все витягнули. Від спецзв'язку, повторюся, до людей, які навчені і знають, як працювати. Навіщо було лякати, тим самим завдаючи на упередження у тому числі і економічну шкоду аеропортам?

Це приклад, повторюся, непрофесійного піару, який, я так розумію, хотіли використати у внутрішній ситуації в країні, а нанесли збитки і всередині, і ззовні держави.

– Якщо говорити про атомні електростанції, то це взагалі таке питання, яке торкається абсолютно всієї планети.

В Україні 11 атомних реакторів. І це насправді означає, що Україна є країною, яка має жити дуже спокійно і дбати про свою безпеку.

Гратися з питаннями «чорного» піару і тероризму – наносити шкоду собі, власним громадянам власній економіці. Авіасполучення – це тільки початок можливих економічних негараздів

– Мені дуже прикро насправді, що згадуються і електростанції, і транспортна інфраструктура. Прикро тому, що ми з цим боролися вже у 2007-2008 роках. Був колись такий міністр транспорту, в якого розікрали все на тендерах, на стрілках, а потім він почав кричати, що у всьому винні терористи, коли трапилася одна залізнична катастрофа, і друга, де просто люди, які працюють на залізничних коліях, на сполученні, вручну були змушені перемикаати сполучення, стрілки замість тих, які нібито Міністерство транспорту закупило.

Чому прикро? Тому що зараз знову тему тероризму, думає влада, що вона чимось допоможе в ситуації для врегулювання дійсно гострої політичної, економічної кризи. Я стверджую з точністю до навпаки, що гратися з питаннями, тим більше у вигляді «чорного» піару і тероризму – це наносити шкоду самому собі, власним громадянам та ще й власній економіці.

І авіасполучення – це тільки початок (повірте мені) можливих економічних негараздів.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухачка: Що зробили вже з Києва? Чому діти 15-и років у Будинку профспілок отримали поранення? Оце дійсно, де СБУ! Що, не бачить?! Невже Парубій не бачив, що до нього прийшли діти 15-и років? І тепер повезли їх закордон, Булатов і всі. А чому кругом оголошують, що діткам треба робити в Європі операцію, яка коштує 500 і більше доларів чи євро?

Ми, прості люди, такого не маємо! Чому порушують свободу людей? Їздять «Автомайдани». А чому до себе не повезуть? Чому не повезуть до пана Наливайченка, до Кличка, до Арсенія Яценюка, до Тягнибока?

– А це було б цікаво. Може, поїхати до Вас «Автомайдану»?

Корупція у кар'єрі, у військовій частині, або в частині МВС і зброю прапорщик продає, яка безпека?

– Просто немає куди їхати. А якщо прийдуть, то нічого страшного немає. Більше того, і чаєм треба пригостити. Тим більше, знаємо всі.

Я, пані, з повагою до Вас, відповів би, мабуть, на головне, що дійсно в душі у більшості українців болить. І це називається питаннями особистої безпеки, тобто кожного хлопця, дівчини, дітей наших та й, власне, кожного, і Вас, і кожного з нас. Але питання безпеки громадянина має забезпечуватися не в змушенні привести у готовність, а щоденно, за зарплатою і згідно з законом, МВС і СБУ.

Питання безпеки громадянина – це стан, коли вам нічого не загрожує. Для того, щоб не загрозувало нашим з вами дітям нічого, має міліціонер отримувати гідну зарплату. І знаєте, за що? За те, що охороняти, в тому числі і наших дітей, які на Майдані. На одному, на другому, на третьому. Не має значення, на якому! Але щоб туди не потрапляла вибухівка. Так. Але для того, щоб вибухівка не потрапляла в руки криміналу, будь-якої сторонньої людини, фахівці і я в тому числі до них належав раніше, мають забезпечити, найперше, недоступність самих вибухових речовин для будь-кого зі сторонніх осіб на складах, на кар'єрах, у військових частинах і так далі.

Але якщо сама корупція у кар'єрі, у військовій частині, або в частині МВС і зброю прапорщик продає, то яка безпека? Про що ми говоримо?!

Ви згадали багато прізвищ. Я всі ці прізвища поважаю. Але суть питання, шановна, у тому, що якщо працюють правоохоронні органи, простий правоохоронець працює і захищає людину, зорієнтований на це, то він буде захищати.

Ми побачили десятки тисяч «Беркуту», спеціально обладнаного і все, то так це і була їхня робота, щоб вибухівка не була у дітей, щоб зброя не потрапляла, щоб не били, не бив і не палив кримінал автомашини, автомобілі в Києві і не тільки в Києві. А якщо орієнтувати на інше, якщо керівництво орієнтує свої сили, які їм підпорядковані зараз в МВС, в СБУ, на інші питання, ясно, що на це не буде вистачати не сил, ні часу.

– Пане Наливайченко, чи можете Ви розповісти, що це за вибухівка потрапила в Будинок профспілок?

Були спроби закупити вибухівку і занести у Верховну Раду. Один з політиків це профінансував

– Я зараз в опозиції. І ясно, що не маю і не маю права мати можливостей, які це вичислили б. Але я точно знаю, що коли я працював на посаді, ми робили все можливе і затримували у тому числі через спеціальні агентурні можливості тих, хто тільки приїжджав і закупляв.

Так, були тоді спроби, у всякому разі, коли я відповідав за безпеку в державі, закупити вибухівку і занести її у Верховну Раду. Але ми тоді затримали злочинців, які все це замислили, і один з політиків це профінансував, ще на етапі, коли вони з'явилися і у криміналу почали купляти вибухівку. І коли вже їхали до Верховної Ради, їхні спеціальні машини зупинили. Не тоді, коли вибухнуло. А я тоді виліз би і красиво розповідав би: бачите, які терористи!

– Цей політик зараз у Верховній Раді?

– Слава Богу, у цьому скликанні немає!

Для чого я цей приклад наводжу? Якщо так не працювати, тоді, правильно, будуть ті наслідки, які ми маємо.

– Пане Наливайченко, щодо випадку з літаком у Стамбулі, Ви можете щось пояснити?

– Це прикрий випадок. Я думаю, що політикам не треба туди лізти.

– Оскільки вчора також з'явилось повідомлення про те, що ця людина пов'язана з «Фронтом змін». Там уже конкретно сказано, що коли провели обшук у цього чоловіка, харків'янина, то у нього на квартирі знайшли те, що підтверджує його тісний зв'язок з опозицією, що він був членом «Фронту змін» (я лише повторюю те, що там є), що він є активістом Євромайдану. Хоча активісти харківського Євромайдану кажуть, що вони цю людину не знають і ніколи не бачили.

– Почнемо з того, що зараз 80% громадян України в опозиції до всього того, що призвело в Україні до кризи. 80% людей вважають, що Україна розвивалася, тим більше далі розвивається не в правильному напрямку. Це перше і головне. Тому та людина, яка в літаку дійсно порушила закон, дійсно є людиною-правопорушником, не можна так робити нікому: ні з опозиції, ні зі влади.

– Ні тверезому, ні п'яному.

– Ні тверезому, ні п'яному тим більше. Не про це треба говорити. Але ні якому разі не зловживати. Але якщо 80% людей раптом стали ворогами власної держави – так це і є концептуально, про що ми говоримо. Помилка найбільша влади сьогодні.

– Тобто про зв'язок цієї людини з опозицією і про те, хто вона, Ви нічого не знаєте?

– Це з серії маразму, коли ми були студентами, і нас профілактикувало КДБ: от ви слухаєте «Голос Америки» або ж Радіо Свобода! Може, він Радіо Свобода слухав? Так, слухайте, межі маразму немає. Але професіонали мають не політикою займатися. До Партії регіонів прямий заклик: припиніть політизувати правоохоронні органи!

– Що надихає журналістів у цій країні, що журналісти у всьому винні?

– Інакше у вас будуть винні завжди «Фронт змін», «фронт не дуже змін», «Голос Америки», ще якісь американські «шпигуни». Але ви ніколи не вирішите професійне питання.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухач (переклад): Наскільки Майдани пов'язані з їх устремліннями повноправного членства в ЄС і переведенням України на євровалюту з допомогою у 20 мільярдів євро? Особисто я мирних учасників Євромайдану підтримую. Але ж і правоохоронні органи повинні бути захищені.

– Я повністю з Вами погоджуюся, що захистити правоохоронні органи, а ще треба говорити, що важливіше, захистити конкретного правоохоронця, простого співробітника, офіцера зарплатою, дітям – навчання, страхування і відсутність корупції. Це головний захист.

Коли його офіцера, прапорщика – він тільки поступив на службу, не принижують, вибачте, матюками, не принижують тим, що сьогодні вечір закінчився, тиждень закінчився – де 100 гривень для наступного начальника? Чи 200, чи тисяча. Не поборами, а коли він захищений роботою і законом – це головне, що в ситуації з правоохоронними органами потрібно робити. І це необхідно робити щоденно. І не тоді, коли «змушений привести», як в одній з піар-заяв останніх, яку ми обговорюємо.

Щодо ЄС. Починалося все з того, шановний друже, що я на свої очі бачив, як і не один нардеп. Молодь до 29 листопада минулого року на Європейській площі, а потім на майдані

Незалежності у Києві... Насправді це більше була євродискоотека. Це був більше євровиступ самих студентів. Нас, політиків, навіть не пускали на сцену. І слава Богу! Це був самопрояв молоді, самовираження європейське. Але в ніч на 29 листопада їх побили, простих, нещасних наших дітей, побили за те, що вони стояли з українськими прапорами і були беззахисні.

Ось звідси ми, дійсно, і говоримо, що проявилися європейські устремління вже більшості українців, по суті, захищаючи право наших дітей вибирати собі майбутнє. Ось у чому ми бачимо ЄС.

– Ми усіх питаємо, хто про це може знати. Ви знаєте, хто ухвалив рішення про побиття мирної акції вночі з 29-го на 30 листопада?

– Ми всі, слава Богу, маємо поки що часткову інформацію про те, що це рішення приймалося в кабінеті керівника київської міліції. Поруч був абсолютно незаконно (я це стверджую абсолютно відповідально) один із заступників (вдумайтеся!) секретаря РНБО. Ще нардепи від Партії регіонів. І це величезне питання. І слідство має відповісти, хто саме порушив закон і вліз незаконно в оперативне керування (вдумайтеся!) та ще й зі спецпідрозділами міліції?

Тому що виводжу з цього вектору найбільшої національної зараз небезпеки. Це втручання політиків, політиків від Партії регіонів, від партії влади в діяльність правоохоронних та спеціальних органів. Втручання пряме, наказами, переодягнутою охороною, плануванням акцій та ще й втручанням у так звані акції. Акції, подивіться, з 29 листопада станом на сьогодні вже перейшли до нанесення шкоди людям. Та ще й маємо шестеро людей, які загинули.

– Чи думаєте Ви, що найближчим часом все ж таки генпрокурор, як він і обіцяв, озвучить прізвища цих людей? Чи сподівається Ви на те, що буде відкритий судовий, прозорий розгляд цієї справи?

– Закон зобов'язує Генпрокуратуру не просто оприлюднити, а передати матеріали розслідування в суд. Це питання до керівництва ГПУ. І я думаю, що це має бути зроблено.

Але є і другий аспект. Відчуваючи таку небезпеку щоденну на вулиці, поза вулицею, вдома, люди насправді це не терплять, зараз самоорганізуються і в загоны самооборони. Віталій Кличко, виступаючи, чітко підтримав, і я підтримую, що, люди, якщо нас не обороняють, з точністю до навпаки, тероризують на вулицях наших дітей, настав час дійсно об'єднуватися і виходити на рівень, коли самооборони на місцях, люди згуртовані, і люди, які мають координацію, захищають правопорядок і власне життя на вулицях незалежно, чи у Запоріжжі, в Донецьку, у Дніпропетровську, в будь-якому місці України. Це є через недоліки, через провал системи, але це є наша реакція станом на сьогодні, як захистити себе.

– У таких умовах чи справді в Україні є високою загроза терористичних актів?

В Україні немає терористичних організацій. У всякому разі не було. Треба СБУ підтримати, щоб не виникало терористичної організації, не фінансувалася ззовні

– Сподіваюся, що ні. Тому що в Україні немає терористичних організацій. У всякому разі не було. І треба робити все можливе і неможливе, тут треба СБУ підтримати не в заявах таких. Це треба зупинити. Це написано і так в законі. А підтримати в тому, щоб співробітники були задіяні саме на тому, щоб не виникало терористичної організації, не фінансувалася вона ззовні. У цьому будь-який професіонал завжди діє на упередження, зупиняє перед тим, як проблема вибухне.

– Зовні – Ви маєте на увазі, що такі терористичні акти можуть бути зокрема привнесені співробітниками інших...

– Це глобальний світ. Будь-який фахівець з боротьби з тероризмом Вам скаже.

– ...спецслужб чи терористів?

– Спецслужби, просто хворі на голову, переконані теж у чомусь хворому.

– Хто зацікавлений в тому, щоб в Україні ситуація була дестабілізована далі?

– Не ми – це точно.

– Не ми – це не опозиція. Ви це маєте на увазі?

Розділити політику і сферу безпеки. Відокремити політиків від правоохоронних органів – Не ми – мається на увазі нормальні люди. 80% людей. А я думаю, що вже і 100%.

Друге. Не зацікавлені тим більше політики. У всякому разі, я маю на увазі у нас, команда Віталія Кличка у Верховній Раді. Та й, власне, не тільки опозиція, але й влада. Я дуже сумніваюся, що люди, які зараз... Наприклад, Партія регіонів, де нардепи мають свій бізнес і величезний бізнес і в Донецьку, і в Луганську, навіщо їм гратися з цими питаннями? Тому я говорю: розділити політику і сферу безпеки. Розділити, відокремити політиків від правоохоронних органів.

– Тим не менше, влада від найвищого рівня до керівників на місцях уже назвала тих, хто вийшов з протестами проти влади і чинного президента, хто вимагає позастрокових виборів, «терористами», «екстремістами» і «радикалами». І якщо слово «тероризм» звучить загалом, то «екстремістами» конкретно називають.

Сьогодні з'явилася заява лідера «Правого сектору», який каже, що настав час переходити до мови сили, оскільки ми бачимо, що влада реагує лише на єдиний аргумент – на силу.

Наскільки, Ви вважаєте, ця заява може спровокувати подальше поглиблення кризи в Україні?

– Мова сили, ескалації і пригнічення, приниження людей, на жаль, була останнім часом мовою влади. Саме влада і керівники правоохоронних органів зараз несуть особисту відповідальність за те, щоб зупинити ескалацію і входження у подальшу вже насправді небезпечну ситуацію.

У чому полягає відповідальність? Відповідальність полягає в тому, щоб без всяких умов звільнити молодих людей, які брали участь у протестах, захистити молодих людей незалежно від того, які погляди вони сповідують, проти чого протестують або, навпаки, що підтримують. Захистити від криміналу, від вибухівки, від будь-яких радикалів. З цього кроку можна говорити про початок громадянського примирення. Не вирішення політичної кризи. Політична, економічна і інші кризи – це набагато ширший, набагато серйозніший аспект.

Я сьогодні, цінуючи цей ефір, сказав би саме про безпекові питання. На моє переконання, у цьому є відповідальність влади. Зробити правильні кроки, зупинити насильство, зупинити ескалацію і без мови сили, без мови залякувань, тим більше дій.

– Наскільки в парламенті України є достатня кількість людей, які думають приблизно так, як Ви? Наскільки зараз парламент може зупинити кровопролиття і скочування України до громадянського конфлікту?

– Минулого тижня у нас була надія на те, що у всякому разі половина від фракції Партії регіонів приєднається саме до такої позиції.

– А зараз?

– Зараз така надія сплинула і ситуація погіршилася. Тому зараз не надія, а вимога до Партії регіонів: схаменіться, проголосуйте за всі закони, які заспокоять ситуацію і захистять людей, випустять насамперед молодь із-за ґрат. Це перший крок. І він неминучий. Його треба буде зробити.

– Сподіваємося, що слова, промовлені в цій студії, почує хоч дехто з тих людей, які можуть ухвалювати рішення, які врятують Україну.

– Сподіваємося.